

106E JAARGANG NUMMER 9 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2006

Liahona

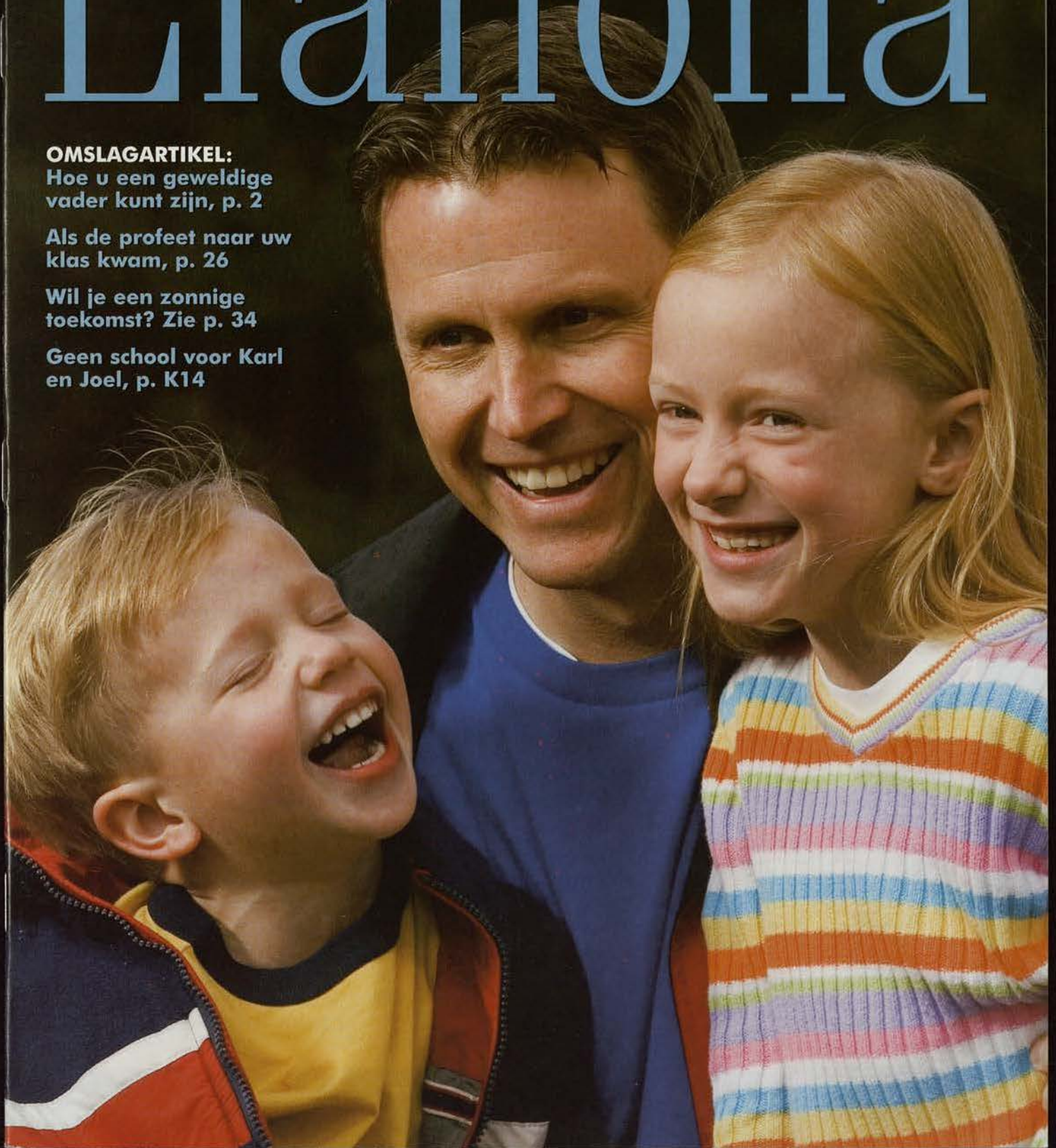
OMSLAGARTIKEL:

Hoe u een geweldige vader kunt zijn, p. 2

Als de profeet naar uw klas kwam, p. 26

Wil je een zonnige toekomst? Zie p. 34

Geen school voor Karl en Joel, p. K14

September 2006 106e jaargang Nummer 9
LIAHONA 26989-120

Officiële Nederlandse uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley,
Thomas S. Monson, James E. Faust

Road der Twaalf: Boyd K. Packard, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf,
David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, Gary J. Coleman,
Yoshihiko Kikuchi

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Layborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredactrice: Jennifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Linda Stahle Cooper, David A.
Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Melvin Leavitt,
Sally J. Odekerk, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Richard M.
Romney, Jennifer Rose, Christy Rusch, Don L. Searle, Roger
Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell,
Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo,
Collette Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G.
Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J.
Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby,
Randall J. Pixton

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Kris T. Christensen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau

Heschepad 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:

Klantservice distributiecentrum Frankfurt

Tel: 00800 34783388

Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:

EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment
ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks
bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat
'kompas' of 'aanwijzer' betekenen) wordt gepubliceerd in
het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebeano,
Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks,
Haitiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans,
Kiribaï, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch,
Marshallelands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens,
Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaritaans, Samoaans,
Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil,
Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese, Uslands
en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2006 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk
of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als
de bronvermelding dat aanpreeft. Voor vragen over het auteurs-
recht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet

onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel

Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:

September 2006 Vol. 106 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East

North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription

price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable

taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty

days' notice required for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new address must be

included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below. Subscription help line:

1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,

American Express) may be taken by phone. (Canada Post

Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, SEPTEMBER 2006

VOOR VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: de vader die om je geeft
President James E. Faust
- 7 Laten we het nog een keer proberen! *Marianne Monson-Burton*
- 8 Onvergetelijke gezinsavonden
- 12 Familie-erfgoed doorgeven *Ouderling L. Tom Perry*
- 22 Lessen uit het Oude Testament: vertrouwt op de Here voor immer
Margaret S. Lifferth
- 25 Huisbezoekboodschap: elke zuster helpen en steunen
- 26 De stem van de Heer leren horen *Aaron L. West*
- 38 Nicaragua: hongeren naar
de 'prachtige vrucht'
Don L. Searle
- 44 Ervaringen van heiligen der
laatste dagen
Hartkwaal
Raquel Pedraza de Brosio
Uitgestelde oogst
Rian W. Jones
Een unieke combinatie
Francis Davis
- 48 Post

2 De vader die om je geeft

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Met behulp van deze pagina
kunt u de Liahona gebruiken om uw
onderwijs in de kerk, maar
ook thuis, te verrijken.

'Laten we het nog een keer
proberen!', p. 7: zoek
schriftteksten op waarin de
Heer ons uitnodigt om
ons te bekeren en het
nog eens te proberen. Bespreek
aan de hand van de ervaring van de
auteur hoe we bekering positief
kunnen benaderen. Getuig dat de
verzoening ons in staat stelt om het
nog eens te proberen.

'Ze kunnen het aan', p. 16: noem
de in het artikel vermelde verleidin-
gen en bespreek hoe de jonge

Japanse leden erop reageren. Lees
voor wat er over die verleidingen
in *Voor de kracht van de jeugd*
staat. Getuig dat het makkelijker

wordt om ons aan onze
normen te houden als we
ons erop voorbereiden.

'Vertrouwt op de
Here voor immer',

p. 22: vergelijk aan de hand
van het eerste deel van het artikel
de toestand in de tijd van Jesaja
met die in onze tijd. Wat zouden
de mensen toen eraan hebben
gehad om op de leiding van de
Heer te vertrouwen, en wat kunnen
wij daar in deze tijd aan hebben?
Kijk in de rest van het artikel

VOOR JONGEREN

- 11 Poster: populariteit
- 16 Ze kunnen het aan
Adam C. Olson
- 20 Ricardo weet het
R. Val Johnson
- 30 Met de neus in een wonder vallen
Janet Thomas
- 34 Kies een zonnige toekomst
Ouderling John H. Groberg
- 37 Ideeënlijst: leer over het evangelie praten
- 43 Wist je?

16 Ze kunnen het aan

Ga op zoek naar de KGW-ring in deze uitgave en denk aan je lievelingsschrifttekst.

of er iets staat over de manieren waarop de Heer ons kan leiden.

'Kies een zonnige toekomst', p. 34: vertel de eerste helft van het verhaal van de zendeling en laat de gezinsleden raden wat er gebeurde toen hij weer naar huis ging. Maak het verhaal af en vraag welke zegeningen hij ontving door op de Heer te blijven vertrouwen. Lees de eerste twee alinea's van het artikel nog eens voor en maak dan de volgende uitspraak af: 'Als je het goede doet, _____.'

'De waarheid zal zegevieren', p. K2: schrijf de woorden 'wees niet bevreesd, geloof alleen' op papiertjes: één woord per papiertje. Doe de papiertjes door elkaar en nodig

de kinderen uit om ze op volgorde te leggen. Laat hen situaties beschrijven waarin ze moed nodig hebben om het goede te kiezen. Zoek in het artikel voorbeelden op van president Gordon B. Hinckley die blijk gaf van moed. Hang 2 Timoteüs 1:7-8 op.

'Een erfgoed van liefde', p. K10: laat een familie-erfstuk zien of vertel over een familietraditie. Waarom is dat erfstuk of die traditie zo belangrijk? Lees het verhaal van ouderling Yoshihiko Kikuchi om te zien wat voor erfgoed hij zijn kinderen wil nalaten. Bespreek manieren waarop uw gezin een erfgoed van liefde kan nalaten.

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: de waarheid zal zegevieren *President Gordon B. Hinckley*
- K4 Participatieperiode: troost en moed uit de Schriften *Linda Magleby en Elizabeth Ricks*
- K6 Uit het leven van President Wilford Woodruff: geïnspireerde profeet
- K8 Voor kleine vrienden: de Hof van Eden *Mariam Joyce Grisbam*
- K10 Van vriend tot vriend: een erfgoed van liefde *Ouderling Yoshihiko Kikuchi*
- K12 Sabbatsdoos: jij bent eeuwig *Jean McMullin*
- K13 Bijzondere getuige: raad eens wie?
- K14 Van school naar huis gestuurd *Jenny Rebecca Rytting*

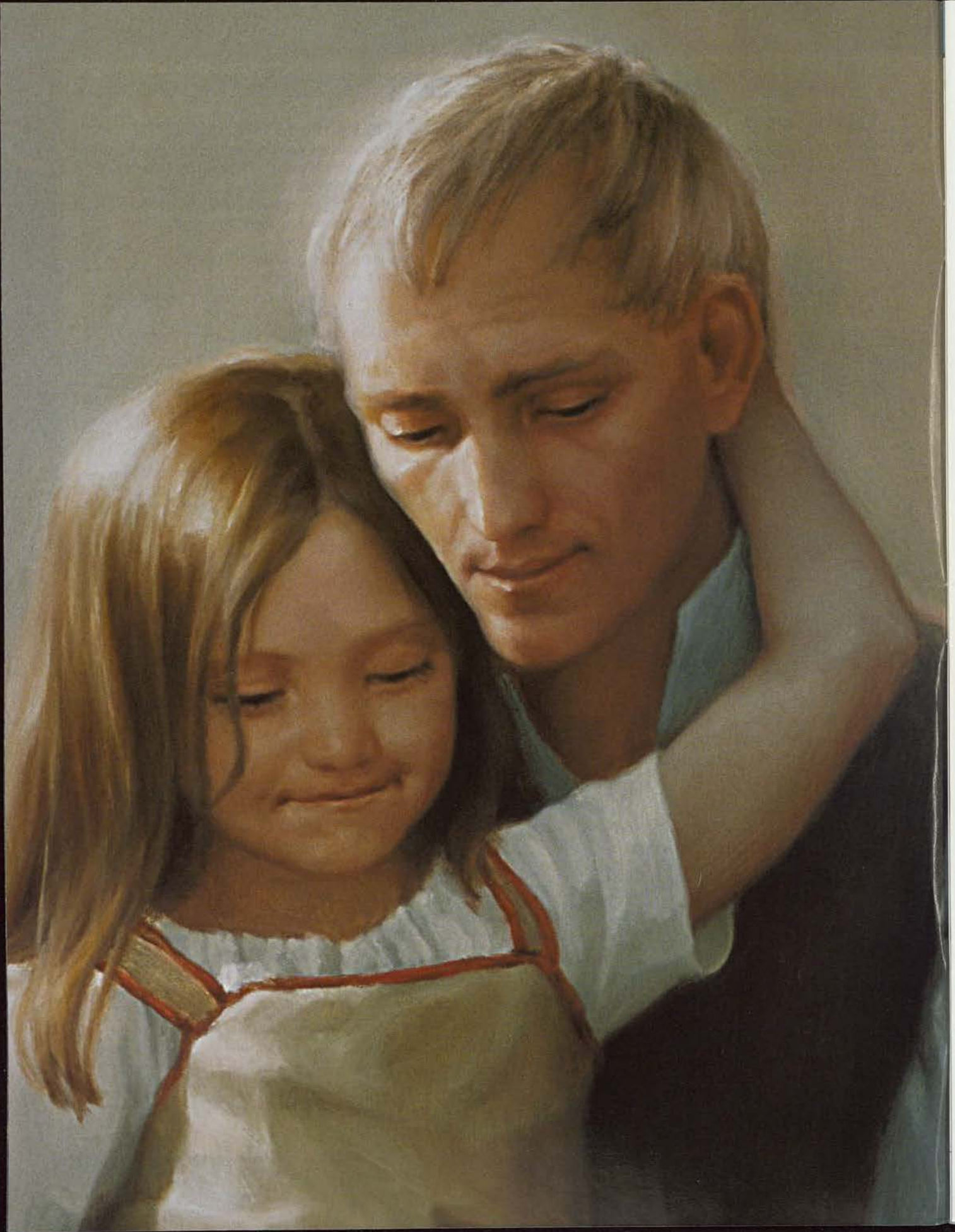
K14 Van school naar huis gestuurd

OP DE OMSLAG
Foto's Welden C. Andersen, geënsce-neerd.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Sam Lawlor, *David en Goliat*, kopiëren niet toegestaan.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Inspiratie, 22, 47
Apostelen, K13	Jeugdwerk, K4
Behoud, 38	Keuzevrijheid, 26
Bekering, 7	Leren, 26
Bijbel, K14	Normen, 16
Boek van Mormon, 45	Onderwijs, 1, 26
David en Goliat, K4	Opleiding, K14
Dienstbaarheid, 25	Opstanding, K12
Druk van leeftijdgenoten, 11, 16	Ouderschap, 2, 7
Erfgoed, 12	Populariteit, 11
Gebod, 20	Priesterschap, 2
Gehoorzaamheid, 34	Prioriteiten, 2, 34
Geloof, 22, K2	Schriftstudie, 43, K4, K14
Gezin, 2, 12	Vaders, 2
Gezinsavond, 1, 8	Verleiding, 16
Goddelijke leiding, 22, 46	Vertrouwen, 22
Hof van Eden, K8	Wonder, 30
Huisbezoek, 25	Woord van wijsheid, 16
Huisonderwijs, 6	Zendingswerk, 30, 34, 37, 38, 44, 45

De vader die om je geeft

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Enige tijd geleden vertelde een alleenstaande vader van zes hoe moeilijk het was om in zijn eentje kinderen op te voeden, al vanaf de tijd dat de jongste nog in de luiers was. Op een avond kwam hij thuis van werk. Geconfronteerd met de problemen die zowel vader als moeder spelen met zich meebrengt, had hij het extra moeilijk met zijn taken. Maar een van zijn dochters (12) waardeerde hem blijkbaar. Ze legde verwachtingsvol op zijn tafel een steen die ze op school had beschilderd. Op het vlakke deel van de steen had ze geschreven: 'Geluk is als je een vader hebt die om je geeft.' De beschilderde steen en die onovertroffen boodschap erop verlichtte onmiddellijk de lasten van deze vader.

Vele jaren geleden haalde president Stephen L. Richards (1879-1959), eerste raadgever in het Eerste Presidium, een artikel aan van een strafrechter, met de titel 'Negen woorden waarmee u een eind maakt aan jeugd-delinquentie'. De negen woorden die de rechter suggereerde, waren: 'Maak de vader weer het hoofd van het gezin.' President Richards concludeerde uit dat artikel 'dat de voornaamste reden voor het terugdringen van jeugd-delinquentie in [bepaalde] Europese landen was respect voor gezag (...) thuis, wat

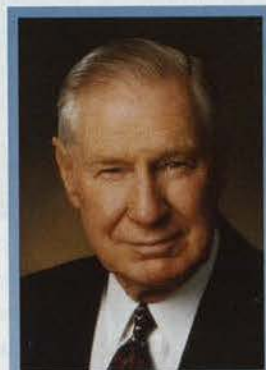
normaal gesproken (...) berust bij de vader als hoofd van het gezin.'

President Richards vervolgde: 'Al generaties lang proberen we als kerk te bevorderen wat deze rechter voorstaat: de vader het hoofd van het gezin maken en laten, en we hebben uit alle macht geprobeerd hem geschikt te maken voor die grote en zware verantwoording.'¹ Daar het voornaamste doel van de kerk is om het gezin en de gezinsleden te helpen, is de vraag hoe goed de vader functioneert in zijn verantwoording van het grootste belang.

Later las ik eens in de krant: 'Sociale wetenschappers van alle politieke gezindten vertellen ons dat de afwezigheid van een vader een betere indicator is voor toekomstig crimineel gedrag in het gezin dan factoren als gezinsinkomen, opleiding of (...) ras.

'En hoewel veel jongeren hun leven ook zonder vader redelijk goed in de hand kunnen houden, zijn er maar weinig die een leven in een vaderloze *gemeenschap* ongeschonden overleven.'²

Hoewel wij erop aandringen dat de vader weer het hoofd van het gezin wordt, willen we daarmee niets afdoen aan de taak van de moeder. Er is in de hele wereld geen hogere of grotere eer of taak dan het moederschap.

God zegene u, vaders, dat u opgewassen mag zijn tegen uw overweldigende taken en dat u als vader extra veel zult geven om elk kind dat aan uw bescherming is toevertrouwd.

Hopelijk wordt ook hun krachtige invloed in en buiten het gezin nog meer uitgebreid.

De vader sterken

Om de positie van de vader in het gezin te sterken, stel ik voor de volgende twee dingen te doen: steun en respecteer ten eerste de vader in zijn positie; geef hem ten tweede liefde, begrip en waardering voor zijn inzet.

Er gaan in onze samenleving stemmen op die mannelijke eigenschappen als belachelijk afschilderen. Sommige van die vrouwen denken onterecht dat zij hun eigen feministische zaak goed doen door het imago van het man-zijn neer te halen. Dit kan ernstige sociale gevolgen hebben, want als de vaderrol als minder belangrijk wordt voorgesteld, is dat een van de voornaamste factoren van het onzekere gevoel dat zoons en dochters kunnen krijgen.

Laat de moeder begrijpen dat als zij ook maar iets doet om de vader van haar kinderen neer te halen, of het beeld dat zijn kinderen van hem hebben te schaden, dit onherstelbare schade aan het gevoel van eigenwaarde en veiligheid van de kinderen kan toebrengen. Wat is het oneindig productiever en bevredigender als een vrouw haar man opbouwt in plaats van afbreekt. U, vrouwen, bent in zo veel opzichten superieur aan mannen dat u zichzelf verlaagt als u het man-zijn en mannelijkheid kleineert.

Wat liefde en begrip voor de vader tonen betreft, moeten we bedenken dat een vader ook momenten van onzekerheid en twijfel kent. Iedereen weet dat vaders vergissingen maken — vooral zij zelf. Een vader heeft alle hulp nodig die hij krijgen kan; en hij heeft vooral liefde, steun en begrip van zijn gezinsleden nodig.

Taken van de vader

Als vader moeten wij prioriteiten stellen voor onze tijdsbesteding. Sommige mannen vergeten dat 'hun hoogste prioriteit het in stand houden van hun eigen geestelijke en lichamelijke kracht dient te zijn. Dan komt hun

gezin, daarna de kerk en vervolgens hun werk — en ze vragen allemaal tijd.¹³ Als een vader tijd aan zijn kinderen besteedt, moet hij ze laten zien dat hij ze voldoende liefheeft om ze zowel te gebieden als te disciplineren.

Kinderen hebben discipline nodig. Als er gevaren op hun pad komen, smeken ze in stilte: 'Laat mij hier niet aan toegeven.'

President David O. McKay (1873–1970) heeft ooit gezegd dat als wij onze kinderen niet voldoende disciplineren, de samenleving dat zal doen op een manier die ons misschien niet bevalt.¹⁴ Als we ze verstandig disciplineren, versterkt dat de dimensies van eeuwige liefde. En dat leidt tot meer veiligheid en stabiliteit in hun leven.

President Gordon B. Hinckley concentreerde zich in oktober 2000 in een historische toespraak op de rol van de vader. Hij zei: 'Dit onderwerp neem ik erg serieus. Het is een aangelegenheid waarover ik me grote zorgen maak. Ik hoop dat u het niet licht opvat. Het betreft uw kostbaarste bezit. Wat uw geluk betreft, wat de zaken die u trots of verdrietig maken betreft, zal niets — ik herhaal niets — zo'n intense uitwerking op u hebben als wat er van uw kinderen terechtkomt.'¹⁵ Hij vervolgde zijn woorden met adviezen aan vaders. Hij zei dat zij er zijn om hun kinderen te helpen met het weerstaan van verleiding, naar hen te luisteren, geduldig

te zijn en veel te bidden, en hen de wegen van de Heer te leren.

De verheven positie van een vader is goed uitgelegd door een Amerikaanse generaal, Douglas MacArthur, die het als volgt verwoordde: 'Ik ben soldaat van beroep en ben daar trots op. Maar ik ben trotser — oneindig veel trotser — dat ik vader ben. Een soldaat vernietigt om weer op te kunnen bouwen; een vader bouwt alleen maar op en vernietigt nooit. De een heeft potentieel met de dood te maken; de ander belichaamt schepping en leven. En ook al zijn de horden van de dood machtig, de bataljons van het leven zijn nog machtiger. Ik hoop dat mijn zoon mij na mijn dood niet als deelnemer aan veldslagen

Echtgenoten en vaders in deze kerk, en door hen de leden van hun gezin, hebben een kracht en invloed in hun leven die ver uitstijgt boven de natuurlijke gaven van intellect en karakter die een vader kan hebben. Ik bedoel het priesterschap Gods.

zal herinneren, maar als iemand die thuis met hem het eenvoudige gebed opzei: "Onze Vader die in de hemel zijt".⁶

Het is belangrijk te onthouden dat de echtgenoten en vaders in deze kerk, en door hen de leden van hun gezin, een kracht en invloed in hun leven hebben die ver uitstijgt boven de natuurlijke gaven van intellect en karakter die een vader kan hebben. Ik heb het over het priesterschap Gods voor elke man en jongen die twaalf jaar of ouder is en naar de kerknormen leeft.

Een vooraanstaand kerkleider en zakenman, die nu gezond is, werd levenloos geboren. Zijn vader gebruikte zijn priesterschap en beloofde dat als zijn eerstgeborene kon blijven leven, hij, als vader, alles zou doen wat in zijn vermogen lag om zijn zoon het goede voorbeeld te geven en het juiste te leren. Na enkele minuten begon zijn zoontje te ademen en hij is nog steeds gezond en fit.

Door de kracht van het priesterschap duren huwelijk en gezinsbanden voor eeuwig. De consciëntieuze vrouwen van deze kerk willen zo'n rechtschapen invloed in overvloed thuis.

Een erfgoed van vreugde

Een lieve moeder vertelde op een ringconferentie hoe heerlijk het was om met haar man en op één na alle kinderen in de tempel voor tijd en eeuwigheid als man en vrouw aan elkaar verzegeld te worden. Haar man, die nog niet zo lang tot de priesterschap behoorde, zat enkele rijen van voren tussen de conferentiebezoekers. Heel even leek ze alle andere aanwezigen te vergeten en sprak ze alleen tot hem. Vanaf het spreekgestoelte, door de luidsprekers, en met meer dan duizend mensen die in tranen toekken en luisterden, zei ze: 'John, de kinderen en ik weten niet hoe we je moeten zeggen wat je voor ons betekent. Tot je het

President Gordon B. Hinckley heeft vaders geadviseerd om geduldig te zijn en veel te bidden, hun kinderen te helpen om verleiding te weerstaan, naar hun kinderen te luisteren en ze de wegen van de Heer te leren.

priesterschap ging eren, waren de grootste zegeningen van de eeuwigheid niet de onze. Nu zijn ze dat wel. We houden allemaal heel veel van je en danken je uit de grond van ons hart voor wat je voor ons mogelijk hebt gemaakt.'

Misschien herinnert u zich het verhaal van een kind dat vastzat in een gat in de grond en er alleen maar uit kon worden gehaald door een ander, kleiner kind erin te laten zakken. Een kleine jongen werd gevraagd of hij bereid was om naar beneden af te dalen en het kind te redden dat vastzat. De jongen zei: 'Ik ben bang om dat gat in te gaan, maar ik doe het wel als mijn vader het touw vasthoudt.'

Ouderling Richard L. Evans (1906–1971) van het Quorum der Twaalf Apostelen zette met de volgende woorden de rol van de vader in deze godsdienst in het juiste perspectief: 'Ten eerste geven vaders hun kinderen een naam en erfgoed dat rein en eerzaam is. Vaders zijn er om lang en hard te werken, met name hun eigen soort werk; (...) en om hun kinderen dingen te geven die [hun] eigen vader nooit had. Vaders zijn er om met hun kinderen te praten, ze aan te moedigen, de arm om hen heen te slaan, vergissingen te begrijpen, maar die niet goed te praten; om ze zo nodig te disciplineren en ze vervolgens nog meer lief te hebben; om sterk en krachtig te zijn, maar ook lief en teder.'⁷

In alle gezinsrelaties is het altijd gepast om te vragen: 'Wat zou Jezus doen?' President Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, had zich voor een antwoord op deze vraag tot de Schriften gewend en getuigde: 'Daar, in het evangelie dat Johannes heeft opgetekend, vond ik het duidelijke antwoord: Jezus deed altijd de wil van zijn Vader. (...) "want Ik doe altijd wat Hem behaagt" (Johannes 8:29).'⁸

God zegene jullie, kinderen, met een luisterend oor en een begripvol hart. God zegene u, moeders, wegens uw oneindige liefde en alle hulp die u de vader van uw kinderen geeft. God zegene u, vaders, dat u opgewassen mag zijn tegen uw overweldigende taken en dat u als vader extra veel zult geven om elk kind dat aan uw bescherming is toevertrouwd. 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16). ■

NOTEN

1. 'The Father and the Home', *Improvement Era*, juni 1958, p. 410; haalt Samuel S. Leibowitz aan, 'Nine Words That Can Stop Juvenile Delinquency', *Reader's Digest*, maart 1958, p. 106.
2. William Raspberry, 'Crime Rates Rise from Fatherless Communities', *Deseret Morning News*, 10 oktober 2005, afd. A, p. 11.
3. *Bishop's Training Course and Self-Help Guide* (1972), afd. 2, p. 7.
4. Zie Conference Report, april 1955, p. 27.
5. 'Groot zal de vrede van uw kinderen zijn', *Liabona*, januari 2001, p. 61.
6. *Vital Quotations*, samengesteld door Emerson Roy West (1968), p. 118.
7. *Vital Quotations*, p. 120.
8. 'Wat zou Jezus doen?', *New Era*, september 1972, p. 4.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het zo dat iedereen aan de bespreking wil deelnemen. Hieronder enkele voorbeelden. (Wees voorzichtig in uw bewoordingen als u een gezin bezoekt waar de vader er niet is.)

1. Kies die beginselen uit het artikel die volgens u het meest van toepassing zijn op de u toegewezen gezinnen. Vraag de gezinsleden om delen van het artikel voor te lezen waaruit die beginselen blijken, of die te illustreren. Geef uw getuigenis en vertel ervaringen die u zelf met deze beginselen hebt opgedaan.

2. Bedenk manieren waarop de gezinsleden hun vader liefde en waardering kunnen tonen. Eén idee is bijvoorbeeld om voor elk gezinslid een strookje papier te maken met de woorden 'Ik houd van mijn vader omdat _____.' Laat ieder het blanco gedeelte invullen en vertellen waarom hij of zij de zin zo afmaakte. Lees de eerste alinea van het artikel en laat de gezinsleden hun strookje aan hun vader geven.

3. Bespreek de in het artikel genoemde prioriteiten voor vaders en bespreek waarom ze belangrijk zijn. Illustreer aan de hand van voorbeelden in het artikel en uit uw eigen ervaringen hoe vaders met deze vier prioriteiten kunnen omgaan.

4. Lees de laatste alinea van het artikel en bespreek hoe kinderen beter naar de raad van hun vader kunnen luisteren. Bespreek de keren dat de vaders (of misschien de grootvaders) de gezinsleden hebben geholpen met een zware of moeilijke taak. Vertel hoe uw eigen vader u geholpen heeft.

MARIANNE MONSON-BURTON

Toen ons zoontje Nathan twee en een half jaar was, introduceerden we time-outs als consequentie van het overtreden van gezinsregels. Ik begon me echter zorgen te maken over de negatieve gevoelens waar mijn zoon blijk van gaf aan het einde van een time-out. Hij leek dan vaak verdrietig en ontmoedigd. Ik bad om een manier te vinden waarop ik er een positieve ervaring van kon maken en ik kreeg de ingeving om voortaan 'laten we het nog eens proberen' te zeggen.

Na de volgende time-out pakte ik mijn zoontje bij de hand en zei enthousiast: 'Laten we het nog eens proberen!' Daardoor richtte ik zijn aandacht niet meer op zijn negatieve gedrag, maar op de kans die hij had om opnieuw te beginnen. Het verschil dat deze benadering uitmaakte, verbaasde me. In plaats van het gevoel te hebben dat hij met de time-out was bestraft, was hij enthousiast om betere keuzen te doen.

Al gauw gebruikte ik dat zinnetje in allerlei situaties. Ik merkte dat ik Nathan op allerlei manieren uitnodigde: 'Laten we het nog eens proberen!' 'Dit keer kunnen we het beter doen.' 'Dit keer kunnen we lief zijn' of 'Dit keer kunnen we aardig zijn'.

Het zinnetje werd zo'n grote motivatie voor mijn zoontje dat hij vaak al tijdens een time-out naar

Laten we
het nog een keer
proberen!

mij riep: 'Mama, ik ben klaar om het nog een keer te proberen!' Toen ik nadacht over de enorme uitwerking van dat eenvoudige zinnetje op mijn zoon, dacht ik aan de kracht die uitgaat van de woorden 'Laten we het nog eens proberen!' Ik besepte dat God, ons aller Vader, niet wil dat wij zonder enige hoop blijven stilstaan bij de vergissingen die we hebben begaan. Hij nodigt ons liever uit om ons oprecht

te bekeren en ons te concentreren op een betere toekomst waarin we ons leven dagelijks kunnen beteren. Om bekering mogelijk te maken was God zelfs bereid om het leven van zijn

geliefde Zoon op te offeren. Zijn belofte luidt: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol' (Jesaja 1:18).

Toen ik zag dat mijn zoontje weer vastbesloten was om het beter te doen, werd ik overspoeld door een gevoel van dankbaarheid jegens mijn Vader in de hemel, die zijn kinderen genade betoont als ze zich bekeren. Ik had ook een groot gevoel van waardering voor de Heiland, wiens oneindige verzoening ons allen in staat stelt om te zeggen: 'Laten we het nog eens proberen!' ■

ONVERGETELIJKE GEZINSAVONDEN

Zoals leden over de hele wereld getuigen, kan de herinnering aan een bijzondere gezinsavond ons opbeuren en leiden. En zo'n herinnering kan ons zelfs ons hele leven bijblijven.

Julio Cesar Merlos uit de ring Arlington (Texas) schrijft: 'Ik herinner me mijn jeugd met mijn broers en zussen. Wij waren pas lid van de kerk geworden en ons gezin had niet veel geld, maar we geloofden in het evangelie. Mijn vader gaf ons het goede voorbeeld met lezen in de Schriften. De gezinsavond was voor hem een gelegenheid om ons te leren wat hij zelf leerde.

'Eén van mijn vaders gezinsavondlessen maakte grote indruk op me. Die les ging over keuzevrijheid. Ik herinner me nog wat mijn vader zei: "Ik wil jullie een raad geven om de rest van je leven te onthouden. Als je in de verleiding komt om het woord van wijsheid ongehoorzaam te zijn, of de wet van kuisheid, of enig ander gebod van God, denk er dan aan tegen wie je zondigt. Is het God, de kerk, je ouders, je familie of jijzelf? En ik zeg je dat je dan voornamelijk tegen jezelf zondigt."

'In mijn jeugd kreeg ik beproevingen die net zo ernstig waren als die waar mijn ouders voor waarschuwden. Ik

probeerde de raad in gedachte te houden die mijn vader ons die avond had gegeven. Vijftientig jaar later word ik nog steeds door die raad van mijn vader gesterkt. En nu krijgen mijn kinderen dezelfde raad van mij.'

Een gezinsavond die mijn leven veranderde

Edevanir Leopoldino uit de ring São Paulo-São Miguel Paulista (Brazilië) herinnert zich een gezinsavond die zijn leven veranderde. Hij was zestien jaar en geen lid van de kerk toen hij op een avond bij zijn vriend Leandro langsging om te vragen of die mee wilde naar een dansavond. In plaats van mee te gaan, nodigde zijn vriend hem uit om mee te doen aan de gezinsavond. Edevanir wist niet precies wat hij moest verwachten, maar stemde aarzelend in om te blijven.

Edevanir schrijft over die avond: 'Het was geweldig!' Leandro's broer ging op zending, dus de gezinsavond was een afscheidsfeestje. Edevanir vertelt: 'De Geest van de

Heer raakte me sterk, waardoor ik me zo warm van binnen voelde dat ik niet wist wat ik moest doen. En ik had zo'n sterk gevoel van vreugde dat ik me niet meer alleen kon voelen.

'Na die gezinsavond begon ik de zendelingenlessen te volgen en al gauw werd ik gedoopt. Het volgende jaar werd ik op zending geroepen naar het zendingsgebied Porto Alegre (Brazilië) [later het zendingsgebied Santa Maria]. Slechts acht jaar na die bijzondere gezinsavond met Leandro houd ik nu gezinsavond met mijn eigen gezin.'

Rust in een menigte

Een gezinsavond hoeft niet thuis gehouden te worden om gedenkwaardig te zijn. Lioebov Salimova uit het district Donetsk (Oekraïne) vertelt over een bijzondere gezinsavond die ze op vakantie aan de kust meemaakte. Haar zus, die dichtbij woonde, had haar uitgenodigd voor de gezinsavond, die om acht uur 's avonds begon. 'Maar tot mijn verbazing trof ik mijn zus lang vóór de afgesproken tijd op het strand. "Het lukt thuis niet", legde ze uit. Ze probeerde te glimlachen, maar de glimlach zag er wrang en geforceerd uit. Ik had het gevoel dat ze haar best moest doen om niet te huilen. Ze had problemen thuis. Haar voorstel om op het strand gezinsavond te houden, was verbazend absurd. Overal om ons heen waren mensen aan het lopen, zitten, zonnebaden en lachen. Toch stemde ik met het voorstel in.

'We legden onze handdoeken tegenover elkaar en gingen erop liggen. We bogen ons hoofd en baden. Mijn zus had de *Liabona* van juli 2002 met de conferentietoespraken meegenomen. Ze begon een toespraak van president Gordon B. Hinckley voor te lezen. Het leek wel of elk van zijn woorden ons uitlegde hoe we ons tegenover onze andere gezinsleden

moesten gedragen. Bij het lezen van de woorden van onze levende profeet, zag ik dat mijn zuster rustiger was geworden. Ze had steun gevonden bij de Heilige Geest, die in ruime mate over ons uit was gestort. We voelden dat God ons als zijn dochters liefhad en dat we door konden gaan in ons gevecht om het goede. We ervoeren gemoedsrust.'

Ik wil ook zo gelukkig zijn

Carla Santivañez Castro uit de ring Lima-Surco (Peru) schrijft: 'Ik herinner me vooral een bepaalde gezinsavond. We letten alle vier goed op tijdens de les die papa gaf. We deden leuke spelletjes. We hadden niet alleen veel plezier, maar we leerden over de Heiland. Wat ik me aan die avond vooral herinner, was dat ik zag hoe gelukkig mijn ouders waren omdat ze zo genoten van de tijd die ze doorbrachten met ons, hun kinderen. Ik heb vaak teruggedacht aan dat gelukkige gevoel van die avond.

'Nu kunnen mijn geliefde echtgenoot en ik zelf gezinsavond houden en de vreugde ervaren die ik bij mijn ouders zag. Het is mijn hoop dat onze kinderen op een dag dezelfde liefde, warmte, geborgenheid en veiligheid zullen voelen bij onze gezinsavonden als ik die avond zo lang geleden voelde.'

Helemaal alleen gezinsavond houden

Berengere Caviale uit de ring Nancy (Frankrijk) schrijft: 'Enkele weken geleden

Tegenoverliggende pagina: De familie Velasco uit Manila (Filipijnen) komt bijeen voor de gezinsavond. Volgende pagina: De familie Pardo uit Santiago (Chili) doet een spelletje als onderdeel van de gezinsavond.

kreeg ik tijdens een gesprek met een lid van het ringpresidium de uitdaging om regelmatig gezinsavond te houden. Daar ik niet gehuwd ben, vond ik het niet nodig om gezinsavond te houden, maar ik nam me voor om het als experiment eens te proberen. De daaropvolgende week deed ik de eerste poging, hoewel ik enigszins sceptisch was. Ik begon met een gebed en zong enkele lofzangen. Van dat moment af aan kon ik heel sterk de Geest voelen. Vervolgens las ik in de Bijbel over het leven van Christus. Ik las, maakte wat notities en besloot toen om zijn voorbeeld te volgen. Ik besloot met enkele lofzangen, waar ik aardig van opvrolijkte. Tijdens die gezinsavond van drie kwartier voelde ik me even in de hemel!

Proberen een zesjarige te inspireren

Sommige gezinnen hebben moeite om tijdens de gezinsavond kleine kinderen te bereiken en inspireren. Christine Carter uit de ring Syracuse (New York) schrijft: 'Ik ging onlangs voor mijn eigen begiftiging naar de tempel en ik wilde een gezinsavond houden over het belang van de tempel. Ik had me goed voorbereid,

TIJD UIT VOOR DE GEZINSAVOND

'Verzamel uw kinderen om u heen.

Onderwijs ze, leid ze en bescherm

ze. Er is nooit eerder meer behoefte geweest aan sterke en solidaire gezinnen als nu.'

President Harold B. Lee (1899-1973), 'Follow the Leadership of the Church', Ensign, juli 1973, p. 95.

maar Tyler, mijn zoontje van zes, lette niet op en verstoorde de les. Ik was ontmoedigd en stond op het punt om de les maar te laten voor wat hij was.

'Op een ingeving van de Geest keek ik mijn zoon in de ogen en vroeg hem: "Wist je dat naar de tempel gaan het belangrijkste is wat je kunt doen?"' De uitwerking van die woorden was ongelooflijk. Hij kal-

meerde en wilde ineens iets leren over de tempel. We keken naar platen van tempels en vroegen ons af hoe de woning eruitziet die Jezus Christus bereidt voor onze terugkeer bij Hem. We legden een puzzel van de tempel en deden het toen nog een keer omdat het zo leuk was. We zongen 'Ik kijk graag naar de tempel'. Later versierde Tyler de hal met tekeningen van verschillende tempels. Hij besloot ook om een afdekklaasje voor de lichtschaakelaar in de gang te versieren met zijn eigen tekening van de Salt Laketempel. Nu denken we er iedere keer dat we het licht aandoen eraan dat de lichten van de tempel ons de weg terug naar de Heer wijzen.

'Ik ben zo dankbaar dat de Geest mij tijdens die les heeft geleid en dat ik mijn pogingen om mijn zoontje het belang van de tempel te leren niet opgaf.' ■

POPULARITEIT

WAT MOET JE ERMEE? SOMS HEEFT DE MEUTE HET GEWOON MIS.
(Zie Helaman 13:2-4; 16:2.)

Familie-erfgoed doorgegeven

We zullen in ons leven de meeste geborgenheid vinden in onze heerlijk nauwe banden met onze naaste familieleden.

OUDERLING L. TOM PERRY
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Begin augustus 2002 was een belangrijke mijlpaal voor mij. Ik werd toen tachtig jaar. Om het te vieren, besloot ik met mijn kinderen en kleinkinderen een rondrit te maken door Logan (Utah) om ze te laten zien wat die stad voor mij heeft betekend.

Ik maakte een lijst van negen locaties in Logan die ik mijn familie wilde laten zien. Voor elke plek koos ik een schrifttekst om ze duidelijk te maken welk belang die plek voor mij had.

1. Logan High School: verwezenlijk je potentieel

'In sommigen heb Ik geen welbehagen, want zij willen hun mond niet opendoen, maar zij verbergen het talent dat Ik hun gegeven heb, uit vrees voor de mensen' (LV 60:2).

Ik was erg verlegen toen ik naar het voortgezet onderwijs ging en ik maakte geen gebruik van de kansen om mijn talenten te vergroten en te ontwikkelen. Ik was te bang om het te proberen. De les die ik mijn familie wilde leren, was dat je je potentieel moet verwezenlijken. Wees niet bang te proberen. Heb vertrouwen in jezelf. Je slaagt nooit de eerste

keer dat je iets probeert, maar als je het blijft proberen, krijg je zelfvertrouwen en ontwikkel je nieuwe talenten.

2. Logan Tabernakel: de vreugde van dienstbaarheid in het evangelie

'Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God' (Mosiab 2:17).

Mijn vader was twintig jaar lang lid van het presidium van de ring Cache in Logan. Het leek gepast om stil te houden bij de tabernakel waar we ringconferentie hielden om de familie te leren dat dienstbaarheid in de kerk grote vreugde brengt en een zekere manier is om intermenselijke vaardigheden te ontwikkelen. U maakt u dienstbaar in de kerk met de zuivere bedoeling om het koninkrijk van uw Vader in de hemel op te bouwen. De Heer compenseert u gul voor uw tijd en inzet, met zegeningen die uw talenten en vermogens vergroten voor verdere dienstbaarheid. Het is onmogelijk om de Heer voor alles terug te betalen.

3. Mijn vaders advocatenkantoor: karakter en integriteit ontwikkelen

'Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht. Door daarnaar te baken zijn sommigen van het geloof afgedwaald en

Ouderling Perry spreekt op de campus van de Utah State University zijn kinderen en kleinkinderen toe. Het was een van negen plekken in Logan waar hij zijn familie een tekst voorlas en een ervaring uit zijn leven vertelde. Tegenoverliggende pagina: ouderling Perry als jonge vader met zijn drie kinderen, Barbara (links), Linda Gay en Lee.

bebben zich met vele smarten doorboord.

'Gij daarentegen, o mens Gods, ontvlucht deze dingen, doch jaag naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volbarding en zachtzinnigheid.

'Strijd de goede strijd des geloofs, grijp het eeuwige leven, waartoe gij geroepen zijt en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen' (1 Timoteüs 6:10-12).

Ik vertelde mijn familie hoe ik mezelf op een carrière in bankzaken had voorbereid. Mijn vader was advocaat van de bank. Van het geld wat ik verdiende met een krantenwijk spaarde ik genoeg op om tien aandelen van de First National Bank te kopen. Mijn vader stond erop dat ik naar de aandeelhoudersvergadering ging en stemde met mijn tien aandelen. Hij meende dat dit een goede manier was om kennis te maken met de bankwereld. Al gauw nadat ik

mijn diploma had gehaald, kreeg ik een baan aangeboden die veel lucratiever was dan werken bij een bank. Ik dacht dat ik de functie voor een paar jaar kon uitoefenen en dan in bankzaken kon gaan. Maar ik ben nooit bankier geworden. Ik probeerde mijn kleinkinderen te leren dat het kiezen van een studierichting niet zo belangrijk is als het ontwikkelen van integriteit, ethiek, goede studiegewoonten en het ontwikkelen van een karakter als iemand van geloof, vertrouwen en nijverheid.

4. Mijn geboorteplaats: de waarde van ons erfgoed

'Zie, ik heb u de namen gegeven van onze eerste ouders (...); en dat heb ik gedaan, opdat gij, wanneer gij aan uw naam denkt, aan hen zult denken; en wanneer gij aan hen denkt, aan hun werken zult denken; en

Boven, bovenste rij: de ouders van ouderling Perry, L. Tom Perry en zijn vrouw, Nora Sonne Perry; ouderling Perry in zijn jeugd. Middelste rij: ouderling Perry als jongeman (achteraan) met zijn ouderlijk gezin; Logan High School. Onderste rij: ouderling Perry met zijn neefje; reünie familie Sonne, 1937. Tegenoverliggende pagina: Logantempel (Utah); ouderling Perry in de deuropening van zijn ouderlijk huis.

wanneer gij aan hun werken denkt, zult weten, door hetgeen er is gezegd, en ook geschreven, dat zij goed waren' (Helaman 5:6).

Ik ben naar mijn vader vernoemd. Ik eerde mijn vader en wilde dezelfde waarden naleven als hij. Ons erfgoed geeft ons blijvende waarden die ons tot in de eeuwigheid bij zullen blijven.

5. Ouderlijk huis: de zegen van goede ouders

'Ik, Nephi, ben geboren uit goede ouders, daarom ben ik enigermate in al de geleerdheid van mijn vader onderwezen' (1 Nephi 1:1).

Ik probeerde mijn familie te leren dat de eer voor het succes dat we in ons leven krijgen eigenlijk toekomt aan de ouders die je een goed begin hebben gegeven. Mijn

vader was een harde werker, een goede kostwinner en een uitstekend voorbeeld in dienstbaarheid, eer en integriteit. Hij hield van ons en ruimde in zijn drukke leven tijd voor ons in.

Moeder was er altijd om ons te onderrichten en aan te moedigen. Ze was een geweldige huisvrouw, een zorgvuldige huisvrouw, een uitstekend beheerder van het huishoudgeld, en een geweldige kok. Ik huldig mijn ouders en heb ze zeer lief.

6. De koeienweide: aanvaarden dat er veranderingen optreden in uw leven

'Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe' (LV 50:24).

We gingen naar ons motel. Toen we ons hadden ingeschreven, zei ik tegen de familie: 'Vannacht slapen jullie op de plek waar onze oude koeienwei was.' Op die plek was het motel gebouwd. Wat zijn de tijden veranderd. Ik zal altijd dankbaar zijn dat ik ben opgegroeid in een tijd waarin we ploegden, zaaiden, verzorgden, irrigeerden en oogstten. Dat waren erg belangrijke activiteiten voor ons.

Toekomstige generaties krijgen weinig kans om dezelfde zegeningen te ontvangen die wij hadden. We leven in een wereld die snel verandert. We moeten op de een of andere manier vast zien te houden aan de fundamentele, onveranderlijke waarden en toch klaar zijn voor nader geopenbaard licht dat ons naar grotere kansen zal leiden.

7. Ijszaak: de waarde van tradities

'Dezelfde betrekkingen die hier onder ons bestaan, zullen ook daar onder ons bestaan, maar zullen dan gepaard gaan met eeuwige heerlijkheid, een heerlijkheid die wij nu niet genieten' (LV 130:2).

Een van onze vele tradities was om bij elk reisje naar Logan een ijsje te halen. Belangrijker tradities zijn activiteit in de kerk, dienstbaarheid in de kerk, trouw aan het gezin enzovoort. Bijzondere tradities die wij hier met leden van onze familie vestigen zullen standhouden. We moeten tradities opbouwen die ons sterk zullen bijblijven tot in de eeuwigheid.

8. Utah State University: de waarde van de tijd nemen voor een gelukkige, succesrijke verkeringstijd

'Wie verbiedt te huwen, het is hem niet verordonneerd door God, want het huwelijk is de mens door God verordonneerd' (LV 49:15).

Ik legde uit dat mijn verkering zich grotendeels afgespeeld had aan de Utah State University. Dansavonden, sportwedstrijden, van de campus naar de bibliotheek lopen, samen in de bibliotheek studeren, naar instituutlessen gaan, tussen de lessen elkaar in de gang ontmoeten, wandelingen over de campus maken, enzovoort, gaven ons de tijd om elkaar beter te leren kennen en de rijkdom te ervaren van de relatie die zich ontwikkelde. Het was destijds het belangrijkste in mijn leven. Als die tijd komt, beïnvloedt het al wat iemand doet. Maak er een bijzondere, speciale tijd van.

9. Logantempel: het belang van de tempel

'In de celestiale heerlijkheid zijn drie hemelen of graden;

'en om de hoogste te verwerven, moet een mens tot deze orde van het priesterschap toetreden (namelijk het nieuw en eeuwigdurend huwelijksverbond);

'En indien hij dit niet doet, kan hij deze niet verwerven' (LV 131:1-3).

De heilige tempel moet het middelpunt van ons leven zijn. We moeten het altijd waardig zijn om de tempel te betreden. Als we door onze leefwijze de verbonden waardig blijven die we met de Heer hebben gesloten in zijn huis, verbinden we de Heer letterlijk om de zegeningen te geven die Hij ons heeft beloofd. De Heer zal zijn beloften vervullen als wij getrouw zijn aan de verbonden die wij met Hem sluiten.

Laat in de avond kwam de rondrit ten einde bij het oude wijkgebouw van de wijk Logan 9. We hadden voor een kamer gezorgd waar de familie bijeen kon komen. Er was een presentatie over mijn leven, waaronder foto's van mijn grootouders, mijn ouders en jeugdfoto's van mijzelf. En er waren foto's van mijn huwelijk en de kinderen waarmee we gezegend zijn, gevolgd door een collage van foto's van evenementen die wij als gezin hebben meegemaakt.

Op zondagmorgen gingen we in wijk 9 naar de kerk. Dit gebouw is gebouwd onder toezicht van mijn vader, die daar toen bisschop was. Hij was achttien jaar lang bisschop. Die ochtend had ik de gelegenheid om mijn getuigenis te geven van de zegeningen die het evangelie mij heeft gebracht.

Vervolgens reden we naar huis, in Salt Lake City. Maar voordat ik mijn familie aan een heerlijk verjaardagsdiner liet beginnen dat mijn vrouw had klaargemaakt, vroeg ik ze wat ze hadden geleerd. En ik getuigde nogmaals van de goddelijke origine van het evangelie van Jezus Christus.

Ik ben er absoluut van overtuigd dat we in ons leven de meeste geborgenheid zullen vinden in onze heerlijk nauwe banden met onze naaste familieleden.

Dat is mijn getuigenis aan u. Het evangelie van Jezus Christus is waar. Het zal je altijd tot steun zijn. Het is onze enige hoop op eeuwig heil en op een toevluchtsoord waar we de stormen kunnen ontvluchten die op ons afkomen in het sterfelijk leven. Moge God u blijven zegenen met het verlangen om meer te weten te komen over zijn wegen en zijn wetten te gehoorzamen. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University op 20 augustus 2002.

ZE KUNNEN HET AAN

Tieners uit Tokio bespreken hoe zij met zware verleiding omgaan.

ADAM C. OLSON

Kerkelijke tijdschriften

Een van Yuriya Kitaharas vrienden wilde haar na school een nieuw stripboekje laten zien. Het duurde heel even voordat Yuriya (lauwermeisje) beseftte dat er niets grappigs aan die strips was: het was een pornoboekje.

Ongeveer op datzelfde moment stak een van de vriendinnen van Junko Saijo (rozenmeisje) een sigaret aan en bood Junko die aan.

Niet lang daarna werd een groep leerlingen van de school waar Sho Watanabe naartoe ging gearresteerd wegens de verkoop van drugs aan medeleerlingen.

Gelukkig liet Yuriya de strip vallen. Junko weigerde de sigaret. En Sho (priester) probeert voorzichtig te zijn in het uitkiezen van zijn vrienden.

Hoewel de kerk in Japan groeit, worden deze tieners toch dagelijks geconfronteerd met de verleidingen van de wereld. Dat hoort allemaal bij de test waarvoor we naar deze aarde zijn gekomen. De vraag is: kunnen wij het aan? En zo niet, hoe kunnen we daar verandering in brengen?

Met verleiding omgaan

Een veel voorkomende verleiding in Tokio is overtreding van het woord van wijsheid, aldus een groep jonge mensen uit verschillende ringen die bij elkaar zijn gekomen om te praten over de moeilijkheden die zij ondervinden.

Verscheidene jongeren kregen te maken met de

verleiding van tabak zo gauw ze in hun tienerjaren kwamen. Anderen hebben het tot nu toe gelukkig kunnen vermijden. Niet iedereen krijgt met dezelfde verleidingen te maken. Maar tabak is een valstrik voor veel tieners in Tokio.

'Het is zo makkelijk om hier tabak te kopen dat het voor sommigen moeilijk is om het *niet* te kopen', zegt Hikaru Watanabe (diaken), Sho's jongere broer.

En al te veel jongeren krijgen veel te jong alcohol aangeboden.

'Na een schoolactiviteit gaan alle leerlingen meestal ergens heen voor een feestje', zegt Yuriya. 'Soms vragen mijn vriendinnen of ik meega. Ze zeggen niet dat ze gaan drinken, maar voor veel tieners betekent naar een feestje gaan drinken. Ze vinden dat helemaal niet verkeerd.' De andere jongeren knikken instemmend — zij hebben soortgelijke situaties meegemaakt.

De tieners zijn het ook met elkaar eens dat porno en onzedelijkheid wijdverbreid zijn onder hun leeftijdgenoten.

'Muziek begint ook erg slecht te worden', aldus Keiko Saijo (lauwermeisje), oudere zus van Junko. 'De teksten zijn verschrikkelijk.'

Er zijn verleidingen en moeilijkheden waar alle tieners in de kerk over de hele wereld mee geconfronteerd worden. Wat doen ze eraan? Ze komen erachter dat ze door het evangelie de kracht kunnen vinden om al hun moeilijkheden te overwinnen.

De kracht vinden

De jongeren zijn het erover eens dat ze, om de verleidingen te overwinnen waar ze dagelijks voor staan, de leiding van de Heilige Geest nodig hebben.

Yuriya Kitahara

Sho Watanabe

Junko Saijo

Yuuya Kitahara

FOTO'S ADAM C. OLSON EN © CORBIS IMAGES

Keiko Saijo

'Het is niet alleen mijn eigen kracht, maar vertrouwen op de Heer waarmee ik het doorsta', zegt priester Yuuya Kitahara, Yuriyas jongere broer. 'Als we dichterbij de Heer komen, kunnen we verleidingen vermijden en overwinnen.'

Dat is een belangrijke les. 'Als we niets doen om dichterbij de Geest te komen, worden we waarschijnlijk net als veel jongeren buiten de kerk die roken, porno kijken en erger', zegt Yuriya.

Die les vinden we in meerdere teksten van het Boek van Mormon. Zonder de Geest van de Heer werden de Nephieten 'zwak (...), evenals hun broeders, de Lamanieten' (Helaman 4:24; zie ook Mosiah 1:13; Mormon 2:26).

'Als ik de Geest voel, heb ik het gevoel dat de verleidingen gewoon weggaan', aldus Hikaru. 'Die kracht krijg ik van de Geest.'

Yuuya zegt dat 's ochtends en 's avonds bidden helpt om de Geest te voelen. Yuriya voelt zich dichterbij de Heilige Geest door dagelijks de Schriften te bestuderen. Yuuyas tweelingbroer, Yuuki, noemt seminarie en andere activiteiten voor jongeren.

En Junko zegt dat naar de kerk gaan en de gezinsavond bijwonen haar niet alleen hebben geholpen om

JE KUNT ANDEREN HELPEN DOOR JE VOORBEELD

'God zegene jullie, geliefde jonge vrienden. Jullie zijn de beste generatie die we ooit hebben gehad. Jullie

kennen het evangelie beter. Jullie zijn getrouwer in jullie plichten. Jullie zijn beter opgewassen tegen de verleidingen waarmee je te maken krijgt. Houd je aan je normen. Bid om de leiding en bescherming van de Heer. Hij zal je nooit in de steek laten. Hij zal je troosten. Hij zal je steunen. Hij zal je zegenen en grootmaken, en je beloning zal zoet en prachtig zijn. En je zult merken dat jouw goede voorbeeld anderen zal aanspreken, die moed zullen putten uit jouw houding.'

President Gordon B. Hinckley, 'Een banier voor de volken, een licht voor de wereld', Liahona, november 2003, p. 84.

de Geest te voelen, maar haar ook hebben geleerd hoe ze verleiding kan overwinnen.

En ze zeggen allemaal dat het een groot verschil heeft uitgemaakt om naar de tempel te gaan. 'Ik voel dat ik bijzondere kracht krijg als ik naar de tempel van de Heer ga', zegt Sho. Hij zegt dat hij verleiding beter kan weerstaan als hij geregeld naar de tempel gaat.

De afgelopen jaren hebben Sho en Hikaru geprobeerd elke donderdag naar de tempel te gaan en daar dopen voor de doden te doen. Keiko en Junko, en Yuriya en haar broers proberen elke vrijdag te gaan.

'Ik krijg kracht als ik naar de tempel ga', zegt Keiko.

Voor de kracht van de jeugd

Als iemand tijdens het gesprek de brochure *Voor de kracht van de jeugd* noemt, haalt de helft van de jongeren de kleine uitvoering ervan te voorschijn.

強さのために
の務めを果たす

'Dit is voor ons geschreven', zegt Yuuya. 'Het is makkelijk te begrijpen en toe te passen. Als ik de beginselen uit deze brochure toepas, kan ik verleiding beter weerstaan.'

De anderen stemmen daarmee in. De meesten lezen er geregeld in. 'We lezen er bijna elke week in met de jongevrouwen', zegt Junko.

Hikaru zegt dat het hem helpt om verleiding te overwinnen. Volgens hem 'zeggen de kerkleiders ons dat we aan een schrifttekst moeten denken als we worstelen met verleiding. Maar soms is het lastig om je Schriften mee te slepen. Dit kaartje kan ik altijd bij me houden, en dat helpt.'

De publicatie heeft veel jongeren laten zien hoe ze het evangelie moeten toepassen in hun leven en bij hun keuzes.

'Het evangelie gaat niet alleen om weten wat het goede is, maar ook het goede doen', zegt Yuuki. 'Toen ik *Voor de kracht van de jeugd* las, kwam ik erachter wat ik moet doen. Er staat in hoe je het evangelie in je dagelijks leven toe moet passen.'

'Voordat deze brochure werd uitgegeven, spraken onze leiders wel over kernnormen, maar we kunnen niet alles onthouden', aldus Sho. '*Voor de kracht van de jeugd* is zo makkelijk te begrijpen. Het legt onder meer uit hoe de Schriften op ons van toepassing zijn. En ik kan het makkelijk meenemen.'

'Ik lees niet veel', zegt Keiko. 'Maar deze brochure is makkelijk. Als ik me op de woorden concentreer, voel ik dat dit echt goed is. Ik denk dat God dit voor onze tijd bereid heeft.'

En de brochure is *inderdaad* bereid voor deze tijd, net als de jongeren van deze generatie.

'Dit is jullie al vaak gezegd, en ik zeg het nog een keer: jullie zijn een uitverkoren geslacht', aldus ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Je bent door de Heer opgewekt om zijn kerk en zijn koninkrijk de eenentwintigste eeuw in te dragen. Je bent door de Heer gekozen om op deze aarde te komen nu de goddeloosheid en het kwaad erg sterk zijn. Maar jullie kunnen de uitdaging aan' ('In het priesterschap groeien', *Liabona*, januari 2000, p. 48).

Wat is er nodig om de uitdaging aan te kunnen? Bereidheid om dicht bij de Geest te blijven en de raad van de Heer te volgen. ■

Yuuki Kitahara

Hikaru Watanabe

WAT JE MOET DOEN ALS EEN VERLEIDER EEN VRIEND IS

Wie je als vrienden kiest, is erg belangrijk. 'Als je de verkeerde vrienden kiest, krijg je veel verleidingen', zegt Sho Watanabe.

De eerste keer dat je je verzet tegen iemand kan het moeilijkst zijn, maar daarna wordt het meestal makkelijker. 'Sigaretten zijn niet goed voor je', zei Junko Saijo tegen een vriendin toen zij haar een sigaret aanbood. 'Mijn vriendin is niet opgehouden met roken, maar ze heeft me sindsdien geen sigaretten meer aangeboden.'

Soms helpt het niet om nee te zeggen. Soms moet je weggaan. 'Als mijn vrienden over iets verkeerd beginnen te praten, probeer ik het gesprek op een ander onderwerp te brengen', zegt Yuuki Kitahara. 'Maar als ze niet ophouden, loop ik weg.'

In veel gevallen kun je beleefd met moeilijke situaties omgaan. Op een keer luisterde een vriendin van Keiko Saijo naar muziek met een hoofdtelefoon. 'Ze bood mij de hoofdtelefoon, maar ik kreeg van die muziek een naar gevoel van binnen. Ik zei "Leuke muziek, maar niet mijn smaak" en gaf de hoofdtelefoon terug.'

RICARDO WEET HET

R. VAL JOHNSON
Kerkelijke tijdschriften

Heb je je wel eens zo onbelangrijk gevoeld dat je dacht dat God geen aandacht zou schenken aan je gebeden? Zo ja, dan heeft Luis Ricardo da Silva uit Brazilië wat ervaringen aan je te vertellen.

Ricardo en zijn vrienden stonden voor een van de verzegeldkamers in de São Paulotempel en vroegen zich af waarom ze er niet in mochten. Niemand hield ze tegen. Tenslotte werd de tempel opnieuw ingewijd en was dit een van de open dagen. Ze vroegen de leider die ze begeleidde waarom ze niet naar binnen mochten, maar hij wist het ook niet. Hij voelde dezelfde betugelende Geest. Het was een goede geest, maar hij weerhield hem er wel van om de kamer in te gaan.

Toen schoot de leider iets te binnen. Die kamer was gereserveerd voor president Gordon B. Hinckley. Hij zou daar spoedig arriveren, op zoek naar wat tijd voor zichzelf in het huis des Heren, in gebed strevend naar de rust en inspiratie van de Heer.

Ricardo en zijn vrienden gingen stilletjes weg.

Natuurlijk verwachten wij dat onze hemelse Vader naar de gebeden van de profeet luistert. Maar hoe zit dat met ons? Kunnen we echt verwachten dat God naar onze gebeden luistert?

Luis Ricardo da Silva kan die vraag beantwoorden. Er was een tijd dat hij zichzelf te onbelangrijk voor de Heer beschouwde om aandacht van Hem te krijgen. 'Ik dacht: waarom zou God aandacht schenken aan

een onbelangrijk iemand zoals ik? Maar nu weet ik dat Jezus mij liefheeft. Ik voel zijn Geest en ik weet dat onze hemelse Vader naar mijn gebeden luistert.'

Hij weet dat omdat zijn gebeden verhoord zijn. Hij vertelt zachtjes van keren thuis en op school waarop de Heer gehoor heeft

gegeven aan zijn gebeden. Eén ervaring valt vooral op: 'Ik was op een dag met vrienden in de tempel dopen voor de doden aan het doen. We besloten om in de kleedkamer van de doopruimte een gebed uit te spreken. Tijdens het bidden voelden we iets bijzonders, alsof de kamer met licht vervuld was en er nog iemand anders bij ons was. Ik had voorheen gebeden om te weten te komen of God echt leeft, en dit was mijn antwoord. Dat gevoel was heel sterk. Ik *wist* het gewoon. Het gebed is heilig.'

Die dag werd Ricardo's getuigenis gesterkt, maar tot zijn elfde jaar wist hij niet eens wat een getuigenis was. En toen nodigde vriend hem op een dag uit om mee naar de kerk te gaan. Hij vond het er fijn, dus bleef hij komen.

Maar jammer genoeg vond zijn moeder het niet prettig. En ze wilde niet dat hij lid van de kerk werd toen hij vroeg of hij zich mocht laten dopen. 'Maar de zendingen spraken met mijn moeder en ze bevielen haar, dus gaf ze eindelijk toestemming', zegt hij.

Sindsdien is Ricardo een toegewijd, ijverig discipel van Christus. Hij is momenteel priester in de wijk Barueri, in de ring Barueri (Brazilië). Ricardo is meestal als eerste in de kerk, ook al moet hij vier kilometer lopen om er te komen. Hij zegt dat hij naar alle bijeenkomsten wil, niet alleen die op zondag.

Hoewel hij het enige lid in zijn ouderlijk gezin is, doet hij toch al wat hij kan om het koninkrijk van de Heer op te bouwen. Dat doe je als je een getuigenis hebt, zegt hij. Hij leert zelfs piano spelen zodat hij de lofzangen in de priesterschapsvergadering kan begeleiden.

'Waar het echt om draait, is de eeuwigheid', zegt hij. 'Nu ik lid van de kerk ben, zie ik alles in een eeuwig licht.'

Schijnt het licht van de hemel voor ieder die de Heer zoekt? Zelfs voor hen die zich de minste in het koninkrijk beschouwen? Absoluut. Vraag het maar aan Ricardo. Hij weet het. ■

Na een ervaring tijdens de open dagen van de São Paulotempel (Brazilië) vroeg Ricardo zich af: 'Waarom zou God aandacht schenken aan iemand zo onbelangrijk als ik?' Maar nu zegt hij: 'Ik weet dat Jezus mij liefheeft. Ik weet dat onze hemelse Vader naar mijn gebeden luistert.'

Vertrouwt op de Here voor immer

MARGARET LIFFERTH

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Wij erkennen zijn leidende hand in ons leven als wij goed genoeg leven om de ingevingen van zijn Geest te krijgen en wij vervolgens naar die ingevingen handelen.

Jesaja werd geroepen voor een zware taak. Hij was profeet voor de inwoners van Juda toen zij afvallig waren en het merendeel goddeloze leiders volgde. Het was een tijd waarin de armen verdrukt werden, afgoderij en het overtreden van kuisheidswetten toenam, terwijl legers van vijandige buurlanden naar de koninkrijken Juda en Israël opmarcheerden.

Jesaja's raad aan de mensen was om zich te bekeren, te geloven in de Messias die zou komen en: 'Vertrouwt op de Here voor immer, want de Here Here is een eeuwige rots' (Jesaja 26:4). Als de mensen luisterden, ging het hen goed. Maar Jesaja zag verdrietig toe terwijl het verbondsvolk van Israël uiteindelijk de goddelijke raad verwierp. Onder inspiratie profeteerde Jesaja aangaande de vernietiging en verstrooiing van Israël. Hij zag nog tijdens zijn leven dat de tien stammen van Israël gevangen werden genomen en er een eind kwam aan de macht en welvaart van Juda.

Maar Jesaja zag in het kader van zijn grote profetische roeping ook ons, het verbondsvolk van de laatste dagen. Hij putte troost uit de wetenschap dat Gods koninkrijk niet alleen weer op aarde gevestigd zou worden, maar dat de heiligen in de laatste dagen

ernaar zouden streven om zo te leven dat zij de zegeningen, beloofd aan het huis Israëls, waardig zouden zijn. 'Maar nu, hoor, (...) Israël, die Ik verkoren heb. (...) Ik zal mijn Geest uitgieten op uw nakroost en mijn zegen op uw nakomelingen' (Jesaja 44:1, 3).

De woorden van Jesaja zijn specifiek voor ons bewaard gebleven. Er wordt op diverse plekken in de Schriften naar verwezen. De profeet Jakob uit het Boek van Mormon herinnert ons hieraan: 'En er zijn vele dingen door Jesaja gesproken die op u kunnen worden toegepast, omdat gij van het huis Israëls zijt' (2 Nephi 6:5). Hoe zijn de leringen van Jesaja op ons van toepassing? Hoe kunnen wij zijn woorden op onszelf toepassen?

Zoek de Heer

Niet alleen Jesaja en zijn tijdgenoten leefden op een politiek en moreel slagveld, maar wij ook. Toen Jesaja er bij zijn gehoor op aandrang om op de Heer te vertrouwen, had hij het ook tegen ons. Hoe krijgen wij de leiding, kracht en bescherming van de Heer en erkennen vervolgens zijn hand in ons leven?

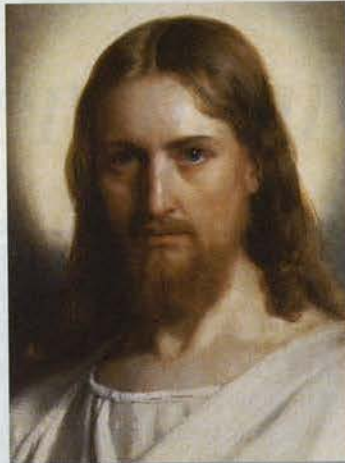
Wij krijgen grote zegeningen als wij verbonden sluiten en onderhouden. Als wij gedoopt en bevestigd worden, krijgen wij de gave van de Heilige Geest. Komen wij onze verbonden na en hernieuwen we ze wekelijks als we van het avondmaal nemen, dan wordt ons beloofd

dat wij 'zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben' (zie Moroni 4:3; LV 20:77). De beloften van de Heer staan vast. Wij erkennen zijn leidende hand in ons leven als wij goed genoeg leven om de ingevingen van zijn Geest te krijgen en wij vervolgens naar die ingevingen handelen.

Naast de Schriften en de leiding van levende profeten heb ik ten minste drie manieren gevonden waarop de Heer ons leiding kan geven:

1. We kunnen antwoord krijgen op concrete gebeden.
2. De Heer beïnvloedt vaak onze gedachten, woorden en daden, zelfs als we daar niet concreet om gevraagd hebben.
3. Als we tegenspoed ondervinden en we denken dat we door de Heer in de steek zijn gelaten, zal Hij ons zegenen met de kracht om de belangrijke lessen van het leven te leren.

Plotseling werd mij duidelijk dat ik mijn dochter vroeger van school moest ophalen. Ik ben zo dankbaar dat de Heer een moeder ook leidt om haar kind te troosten.

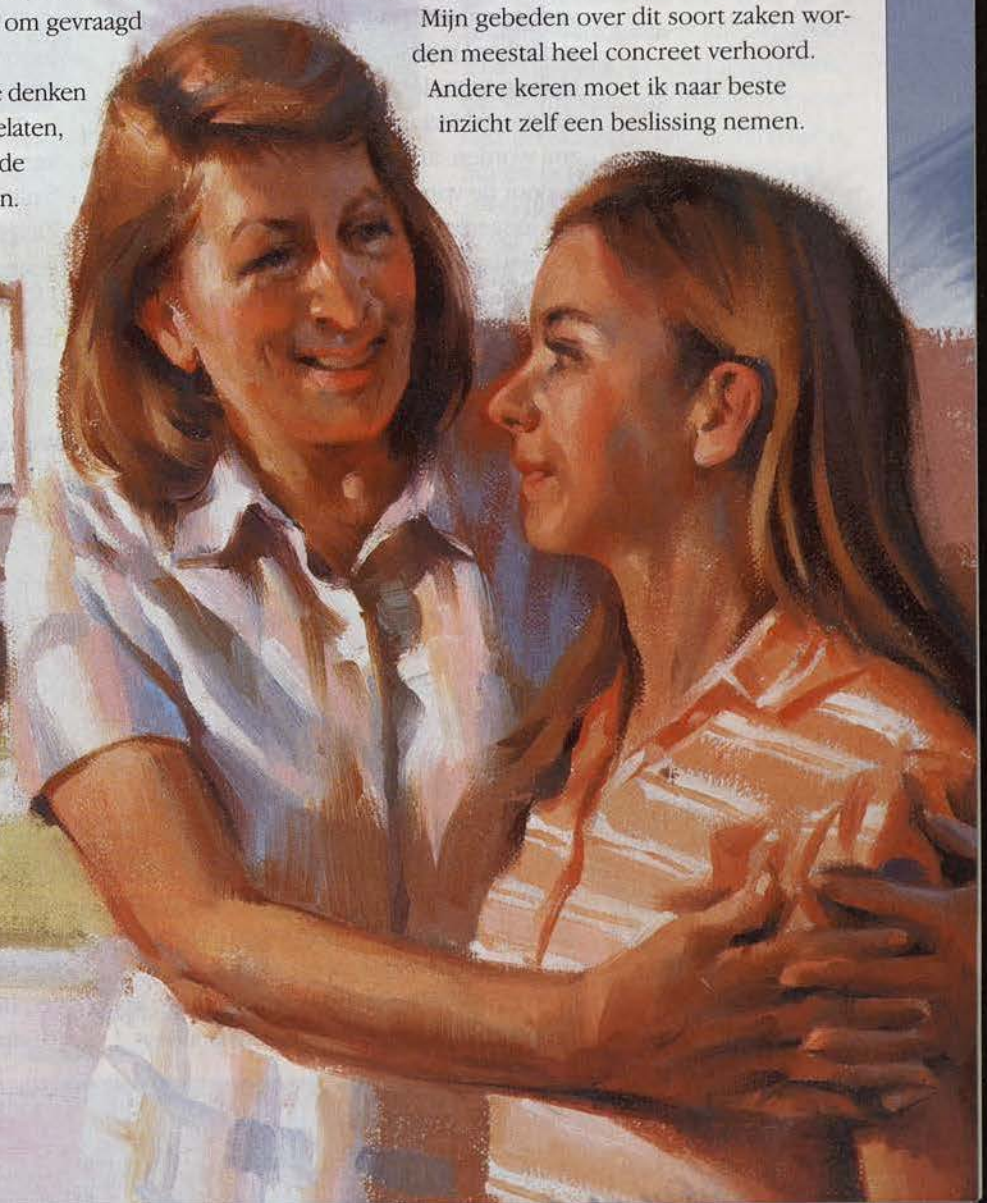

Leiding van God

Het is een voorrecht en een zegen om de Heer door gebed om leiding te vragen. Wij streven ernaar zijn wil voor ons te weten te komen in de verschillende omstandigheden van ons leven als we besluiten wie te huwen, en wanneer; welke opleiding of carrière we moeten kiezen of waar we moeten gaan wonen; hoe we een roeping moeten vervullen; als we hulp nodig hebben in gezinsangelegenheden of een buur of kind willen helpen; en als we moeten weten welke lessen we door beproeving moeten leren.

Mijn gebeden over dit soort zaken worden meestal heel concreet verhoord.

Andere keren moet ik naar beste inzicht zelf een beslissing nemen.

Soms verhoort de Heer onze concrete gebeden. Maar andere keren moeten we naar beste inzicht zelf een beslissing nemen.

Soms heeft de Heer een ander tijdschema in gedachten voor me, maar ik erken dankbaar zijn hand in mijn leven omdat Hij mijn gebeden verhoort.

Ik heb ook ontdekt dat de Heer gul is en ons ook vaak leidt in aangelegenheden waarin we niet om zijn leiding gevraagd hebben. Enige tijd geleden had een van onze kinderen zich verkiesbaar gesteld voor een positie aan de school waar zij heenging. Op de dag van de verkiezing was ik thuis bezig met de routine van de dag. Plotseling kreeg ik duidelijk de ingeving dat onze dochter de verkiezing verloren had en dat ik haar vroeg van school moest ophalen. Ik keek naar de klok en toen de tijd aanbrak waarvan ik wist dat de verkiezingsuitslag bekendgemaakt zou worden, arriveerde ik op school. Toen ik door de voordeur naar binnen ging, zaten alle jongeren die aan de verkiezing hadden meegedaan in de aula. Zij kregen de uitslag te horen voordat die aan de rest van de leerlingen bekend werd gemaakt. Onze dochter was dankbaar dat ze vroeg naar huis kon om haar gedachten, emoties en prioriteiten op een rijtje te zetten voordat ze de volgende dag haar vriendinnen weer onder ogen kwam. Ik ben dankbaar dat de Heer, die het heelal heeft geschapen, ook leiding geeft aan een moeder zodat zij haar kind kan troosten.

Ik heb ook bij andere gelegenheden waarvoor ik niet om leiding had gevraagd ingevingen van de Geest gekregen.

Dat heeft mij soms gewaarschuwd. Het heeft me geholpen als ik zelf niet wist wat ik moest zeggen of doen in pogingen om 'te treuren met hen die treuren (...) en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben' (Mosiah 18:9).

Het heeft waarheden bevestigd die in lessen of toespraken naar voren kwamen en

heeft mijn reacties geleid als mijn kinderen vragen of twijfels hadden of als ze de wereld wilden volgen. Ik heb ontdekt dat de woorden of daden die je nodig hebt je vaak 'in het uur zelf (...) worden ingegeven' (1V 100:6).

In tijden van beproeving kunnen we ons afvragen of de Heer wel aan ons denkt. Jesaja leert ons dat we de Heer zelfs dan moeten vertrouwen:

'De Here heeft u wel brood der benauwdheid en water der verdrukking gegeven, maar uw leraars zullen zich niet meer verbergen, doch uw ogen zullen uw leraars zien;

'Uw oren [zullen] achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop'

(Jesaja 30:20-21).

Tegenspoed maakt ons vaak ontvankelijker voor de ingevingen van de Geest. En wij 'zullen [ons] tot de Here bekeren, en Hij zal Zich door [ons] laten verbidden en [ons] genezen' (Jesaja 19:22). Als we bij beproeving op de Heer vertrouwen, doen we de deur open naar zijn steunverlenende en genezende kracht.

Wij zullen 'juichen en ons verblijden'

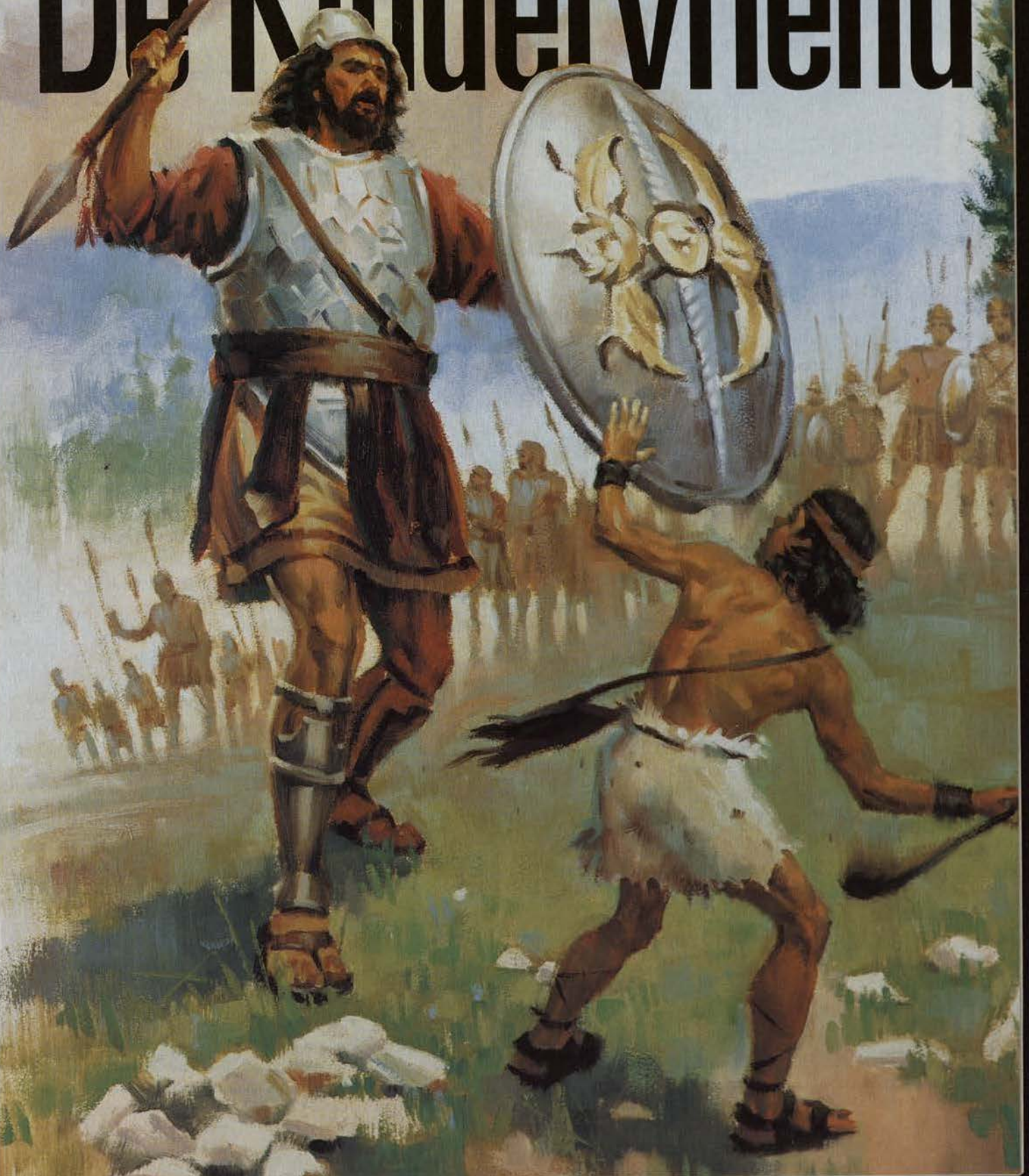
Ik weet dat wij, als wij de leringen van Jesaja op ons eigen leven toepassen, ons zullen verheugen in zijn raad 'Vertrouwt op de Here voor immer'. Als wij verbonden sluiten en nakomen en gehoor geven aan de ingevingen van zijn Geest, zal de hand van Heer ons leiden en zijn wij verzekerd van de beloofde zegeningen.

'Hij zal voor eeuwig de dood vernietigen, en de Here Here zal de tranen van alle aangezichten afwissen. (...)

'En men zal te dien dage zeggen: Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen; dit is de Here, op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft' (Jesaja 25:8-9). ■

De Kindervriend

De waarheid zal zegevieren

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik ben optimistisch [positief] over het werk van de Heer. Ik kan niet geloven dat God zijn werk op aarde is begonnen om het te laten mislukken. Ik weet dat het sterker wordt. Ik weet natuurlijk wel dat we in de wereld te maken hebben met veel ernstige problemen.

Maar toch ben ik optimistisch. Ik heb het eenvoudige en absolute geloof dat het goede zal winnen en dat de waarheid zal zegevieren. Ik geloof dat waarheid die wordt neergedrukt, weer zal opstaan.

Toen ik op zending ging, gaf mijn goede vader mij een kaartje waarop vijf woorden stonden. Het waren de woorden van de Heer tot de bestuurder van de synagoge die had gehoord dat zijn dochter was overleden: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen' (Marcus 5:36).

Als je geloof ooit zo zwak wordt dat je alleen maar kwaad en ellende op je af ziet komen, lees dan nog eens het verhaal van Daniël die zijn vertrouwen stelde in de 'God in de hemel, die verborgenheden openbaart' (Daniël 2:28) en Nebukadnessars droom uitlegde. Over onze tijd zei hij dat de God van de hemel 'een koninkrijk [zou] oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken

**President Hinckley
leert ons dat we
moed en geloof
moeten hebben
zodat we angst en
het kwaad kunnen
overwinnen.**

verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid' (Daniël 2:44).

Ja, dit werk vereist offers, inspanning, moed om anderen erover te vertellen en geloof om dat te proberen. Maar we hebben geen critici nodig en geen twijfelaars. We hebben mensen nodig met een heilig doel. Zoals Paulus schreef aan Timoteüs: 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid. Schaam u dus niet voor het getuigenis van onze Here' (2 Timoteüs 1:7-8).

Mijn wens is dat elk lid van deze kerk die woorden ergens ophangt waar hij ze elke morgen ziet. Ze zouden ons de

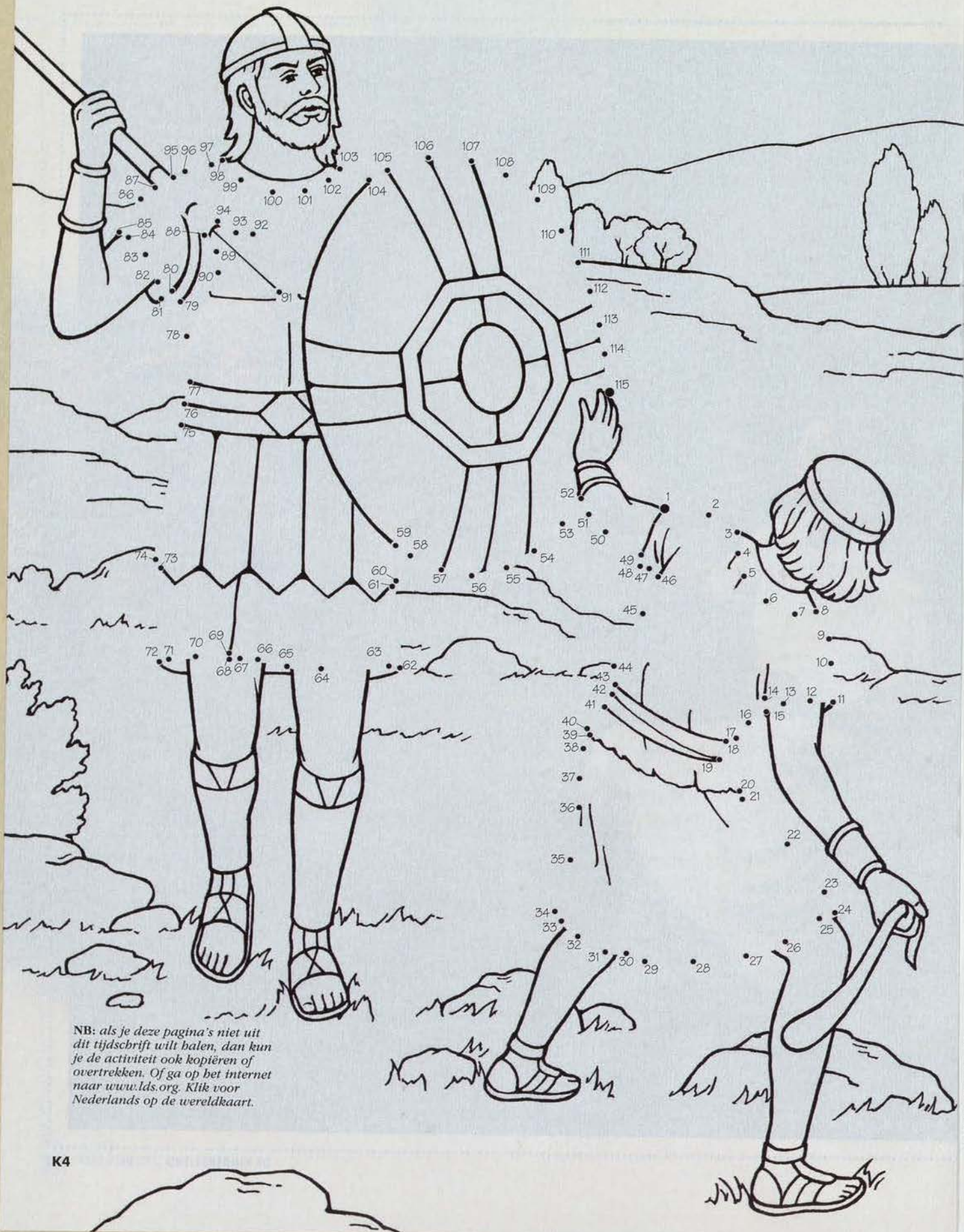
moed geven om onze mond open te doen; ze zouden ons het geloof geven om het te proberen, ze zouden ons sterken in ons getuigenis van de Heer Jezus Christus. Ik geloof dat er dan op aarde meer wonderen zouden gebeuren.

Ik weet dat God leeft, dat Jezus de Christus is, dat dit zijn heilige werk is, en ik smeed jullie en de God des hemels dat wij de kracht en het geloof en de toewijding zullen hebben om dit werk naar zijn grote bestemming te rollen. ●

Naar 'Wees niet bevreesd, geloof alleen', De Ster, mei 1996, pp. 3-6.

GRANT ROMNEY/CLAWSON, DANIEL LEGT NERUKADNESSAS DROOM UIT (DETAIL)

NB: als je deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org. Klik voor Nederlands op de wereldkaart.

Troost en moed uit de Schriften

'De Here is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen?' (Psalmen 27:1.)

LINDA MAGLEBY EN ELIZABETH RICKS

De Filistijnen en de Israëlieten voerden oorlog. Goliat, een reus van een Filistijnse krijger, daagde elke willekeurige Israëliet uit om met hem te vechten. Een jongen die David heette vroeg of hij met de man mocht vechten. David had veel moed en geloof.

Toen David het slagveld op liep, maakte Goliat hem belachelijk omdat hij zo jong was. David zei: 'Gij treedt mij tegemoet met zwaard en speer en werpspies, maar ik treed u tegemoet in de naam van de Here der heerscharen, de God der slagorden van Israël' (1 Samuël 17:45).

David deed een steen in zijn slinger en mikte op Goliat. De steen raakte Goliats voorhoofd en hij viel op de grond.

Tegenwoordig zijn er overal om ons heen 'Goliats'. Er zijn slechte dingen die ons verleiden: alcohol en drugs; ongepaste televisieprogramma's en films; zelfs luiheid en egoïsme.

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'David ging naar de beek en koos zorgvuldig vijf gladde stenen uit voor zijn vijand. (...) Zoals David naar de beek ging, kunnen wij naar de beheerder van onze voorraad gaan: de Heer. Welke gladde stenen kies jij uit om [jouw] Goliat mee te verslaan?' President Monson stelt voor dat je stenen kiest van moed, moeite, nederigheid, gebed en plichtsbetrachting. (Zie 'Meeting Your Goliath', *Ensign*, januari 1987, pp. 2-5.)

Wij laten zien dat we moedig zijn als we het goede doen. Wij doen moeite als we hard werken. Wij laten zien dat we nederig zijn als we op de Heer vertrouwen en we Hem in gebed om hulp vragen. Wij doen onze plicht als we ons aan onze beloften en onze doopverbonden houden. Als we die vijf stenen gebruiken, en andere stenen, zoals schriftstudie en gezinsavond, kunnen we de Goliats in ons leven verslaan.

David en Goliat van stip tot stip

Verbind de stippen om te kijken hoe David en Goliat er misschien uit hebben gezien. Kleur de plaat en hang hem ergens op waar je hem vaak ziet. Als je naar deze prent kijkt, denk eraan dat je je eigen Goliats moet verslaan!

Ideeën voor de participatieperiode

1. Vraag een volwassene om een van de mensen uit het volk van Alma in Mosiab 24:8-15 na te spelen. Laat hem of haar een rugzak meenemen en het verhaal vertellen. Geef elk kind een vel papier. Laat ze een beproeving of moeilijkheid opschrijven die kinderen tegenwoordig tegenkomen, zoals onfatsoenlijke kleding, onfatsoenlijke films en tv-programma's enzovoort. (Jongere kinderen kunnen het tekenen.) Als de kinderen een beproeving op papier hebben gezet, laat ze dat dan om een kleine steen wikkelen en die in de rugzak doen. Geef de rugzak aan enkele kinderen. Bespreek manieren waarop onze bemelse Vader hen helpt in hun beproevingen. Haal bij het noemen van elke suggestie een steen uit de rugzak. Geef de rugzak nog een keer aan de kinderen. Zing een lofzang of een lied over de Heiland. Leg uit dat Jezus ons altijd zal helpen en troosten.

2. Nodig twee door de bisschop of gemeentepresident goedgekeurde broeders uit om (1) het verhaal van de Liabona te komen vertellen die het schip de weg naar het beloofde land wees (zie 1 Nephi 18:8-22) en (2) het verhaal van Lebi's droom en de ijzeren roede te komen vertellen die de mensen naar de boom des levens leidde (zie 1 Nephi 8). Vraag de kinderen wat de mensen moesten doen om geloof te tonen en leiding te ontvangen. Wat zijn de Liabona en de ijzeren roede in onze tijd? Lees Alma 37:44 en 1 Nephi 11:25 (woorden van Christus, woord van God). Hoe kunnen we de woorden van Christus ontvangen? Vertel de kinderen dat u ze muzikale tips gaat geven om die vraag te beantwoorden. Speel van elk liedje de eerste paar maten en laat de kinderen raden welk liedje het is en welke boodschap het bevat. De boodschap zegt ons van wie of wat we de woorden van Christus kunnen horen. Speel liedjes over de profeten, de Heilige Geest en de Schriften. Wijs erop dat we tegenwoordig dezelfde dingen moeten doen om leiding te ontvangen als het volk van Nephi. ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT WILFORD WOODRUFF

Geïnspireerde profeet

Toen Wilford Woodruff profeet werd, hadden veel kerkleden niet genoeg geld. Wilford maakte zich vooral zorgen om sommige boeren.

Wat kan de kerk doen om de mensen te helpen?

Toen hij over de suikerproductie had gehoord, kreeg president Woodruff het gevoel dat de kerk suikerbieten moest gaan telen. Hij stelde een comité aan om het te onderzoeken.

De kerk moet weten of de suikerbieten-teelt voldoende zou opbrengen.

Dat zoeken we voor u uit, president.

Toen het comité tot de conclusie kwam dat suikerbieten telen geen goed idee zou zijn, vroeg president Woodruff een andere groep mensen om het nogmaals te onderzoeken.

Die groep was het met de eerste eens. Wij denken dat suikerbietenproductie de kerk geen goed resultaat zou opleveren.

Laat dat rapport maar zitten. Ik voel me geïnspireerd om de suikerbietenteelt op gang te brengen.

Het nieuwe bedrijf stond op het punt een fabriek te bouwen toen Utah in ernstige geldproblemen kwam. Het was geen goede tijd om met een nieuwe zaak te beginnen.

President Woodruff, het is zoals we vreesden. De Utah Sugar Company zal het niet redden!

Wij bevelen aan om ermee te stoppen nu het nog kan.

Maar president Woodruff stemde daar niet mee in.

De Heer heeft me geïnspireerd om ons suikerbieten te laten telen, en dat doen we.

Iedere keer als ik aan ophouden denk, heerst er duisternis; en iedere keer als ik aan de bouw ervan denk, is er licht.

Wij bouwen die fabriek, ook al gaat de kerk er financieel aan kapot!

President Woodruff probeerde als profeet de kerk altijd door inspiratie van de Heilige Geest te leiden. Uiteindelijk hielp het suikerbedrijf veel boeren die het moeilijk hadden.

VOOR KLEINE
VRIENDEN

De Hof Van Ed

MARIAM JOYCE GRISHAM

Instructies: haal deze pagina uit het tijdschrift, plak ze op stevig papier en knip de bomen en de figuren daarna langs de dikke, doorgetrokken lijnen uit. Vouw de rand van elke figuur langs de onderbroken lijn om en

plak de uiteinden aan elkaar om er een vingerpoppetje van te maken. Vertel met behulp van de poppetjes het verhaal van Adam en Eva tijdens een gezinsavond of een jeugdwerktoespraakje (zie Genesis 2:15-25; 3).

of
den

NB: als je deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken.
Of ga op het internet naar www.lds.org. Klik voor Nederlands op de wereldkaart.

Een erfgoed van liefde

'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16).

**Uit een interview
dat Monica Weeks
met ouderling
Yoshihiko
Kikuchi van de
Zeventig had.**

Ik verloor mijn vader tijdens de Tweede Wereldoorlog, toen ik vier was. Ik leerde aanpakken doordat mijn vader er niet was en mijn moeder de kinderen taken gaf. Ik hielp met het koken van het eten voor het gezin omdat moeder moest werken. Mijn oudere zus en broer hadden deeltijdbaantjes om het gezin te helpen. En toen ik ouder werd, ik ook. Ik werkte op een boerderij en in een hengelsportzaak.

Na enkele jaren voortgezet onderwijs moest ik werken om zelf in mijn onderhoud te voorzien. Ik vond in een grotere stad, negen uur reizen van huis, een voltijd baan bij een toefoezaak. 's Avonds ging ik naar school, dus ik kwam laat thuis. De volgende ochtend was ik al vroeg op de zaak, maakte tofoe en verkocht dat op straat of bezorgde het bij verschillende winkels.

Ik werd ziek doordat ik zo hard werkte en kwam zelfs in het ziekenhuis terecht. Ik dacht dat ik dood zou gaan. Ik was in een boeddhistisch gezin geboren. Ik had altijd het gevoel gehad dat er een god in de hemel was, maar er was mij nooit iets geleerd over God. Ik wilde Hem echt dringend spreken. Ik kende de titel 'hemelse Vader' niet eens, dus vroeg ik: 'God, bent

U daar? Help me alstublieft.' Na acht dagen verliet ik het ziekenhuis en ik logeerde bij mijn oom terwijl ik herstellende was.

Enkele dagen later kwamen er zendingen bij mijn oom aan de deur. Toen ik ze zag staan, zei ik dat ze weg moesten gaan. Maar een van hen zei: 'We hebben een belangrijke boodschap voor je. Een jongen zoals jij heeft je hemelse Vader en Jezus Christus gezien.' Ik kon dat niet weerstaan, omdat ik nog maar dagen geleden tot mijn hemelse Vader had gebeden. Dus zei ik: 'Jullie krijgen tien minuten. Kom binnen.'

De zendingen vertelden mij het prachtige, gewijde verhaal van Joseph Smith. En het raakte mij. Ik voelde echt de invloed van de Geest. De zendingen vroegen mij om te bidden en mijn hemelse Vader te vragen of hun boodschap waar was, waarop ze me leerden hoe ik moest bidden. Ik bad diezelfde avond. En ik herinner me nog precies hoe ik me die dag voelde.

Daarna vroeg ik de zendingen om bijna dagelijks terug te komen. Ik geloofde wat ze me leerden. Ik geloofde dat Joseph Smith in het heilige bos zijn hemelse Vader en Jezus Christus zag. Maar om me te laten dopen had ik toestemming nodig van mijn

moeder. Ik belde haar en zei: 'Moeder, ik heb een hele fijne kerk gevonden. Ik heb uw toestemming nodig om er lid van te worden.'

Ze zei: 'Nee. Ik heb mijn man al verloren, ik wil niet ook mijn zoon verliezen.' Ze was bang dat ik haar zou verlaten als ik lid van de kerk werd.

Ik zei: 'Ik ga niet weg.' En ze hing op.

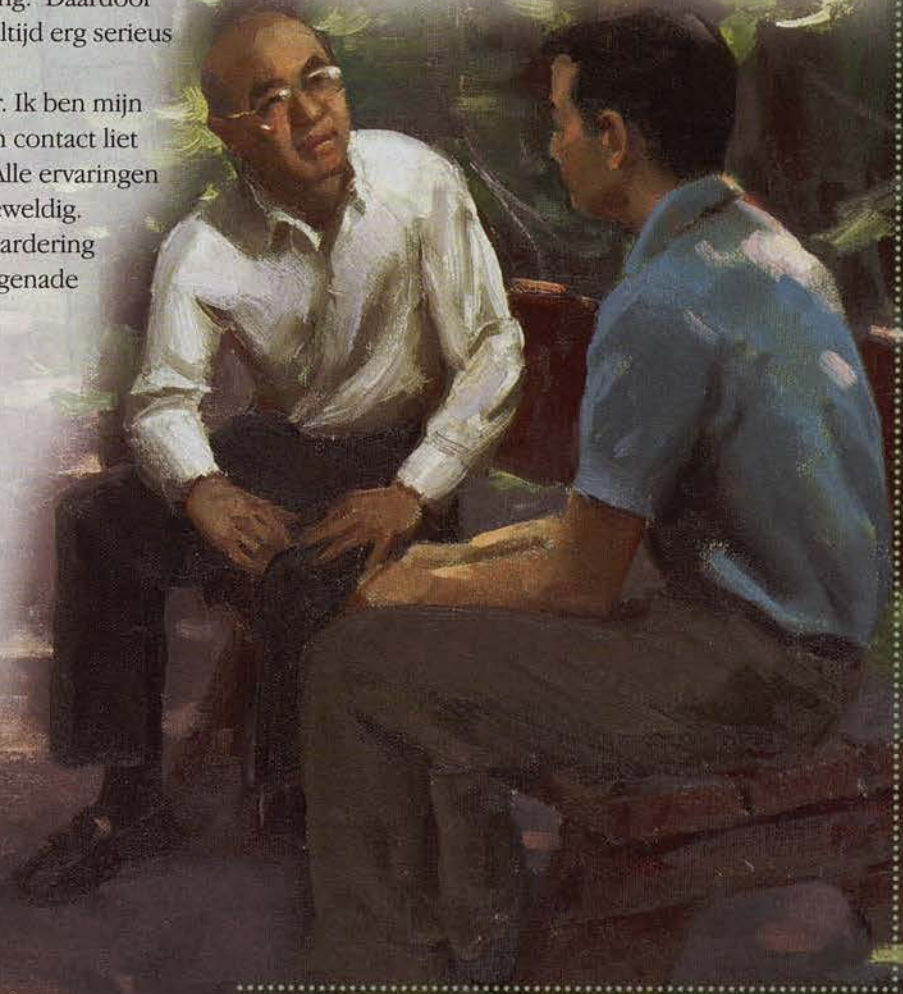
De zendingen vasten en baden voor me, en ik ook. Ik belde haar nog een keer en zei: 'Hang alstublieft niet op totdat ik het goed heb uitgelegd.' Ze stelde voor dat ik het beter zou bestuderen en meer tijd nemen om te beslissen. Maar ik had sterk het gevoel dat het de goede tijd was om me te laten dopen.

Uiteindelijk zei ze tegen me: 'Jongen, als je er na een tijdje mee ophoudt, doe het dan niet. Maar als je het volhoudt, dan heb je mijn toestemming.' Daardoor heb ik mijn lidmaatschap in de kerk altijd erg serieus genomen.

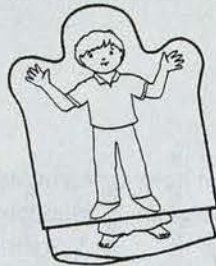
Ik ben dankbaar voor mijn moeder. Ik ben mijn hemelse Vader dankbaar dat Hij me in contact liet komen met het herstelde evangelie. Alle ervaringen die ik in de kerk heb gehad, waren geweldig. Maar niets is te vergelijken met de waardering die ik heb voor de Heiland, voor zijn genade

en barmhartigheid, en voor wat Hij voor mijn vrouw en kinderen heeft gedaan.

Toen mijn zoon op zending werd geroepen naar Brazilië ondernamen we een vader-zoonreis naar het heilige bos in Palmyra (in de staat New York). We brachten drie dagen samen door, alleen maar wandelend en pratend. Op de laatste dag zaten we op een bankje elkaar ons getuigenis te geven. Ik vertelde mijn zoon nog eens mijn bekeringsverhaal en we weenden samen. Ik hoop dat zijn kinderen en kleinkinderen dit erfgoed van liefde en geloof nog vele jaren in stand zullen houden. ●

SABBATS-DOOS

Instructies: omlijn met hulp van een volwassene het patroon van de pop (de donkere lijn) en knip die uit. Leg het op een gevouwen stukje gekleurde stof, omlijn het en knip het uit. Herhaal die stappen op effen witte stof.

Jij bent eeuwig

JEAN McMULLIN

'De geest en het lichaam zullen opnieuw worden verenigd in hun volmaakte gedaante; zowel ledematen als gewrichten zullen worden hersteld tot hun eigen gestalte, namelijk zoals wij nu op dit tijdstip zijn' (Alma 11:43).

Teken de jongen en kleur hem (of maak er een meisje van) in een broek op een stuk gekleurde stof, en teken de jongen in een gewaad op een stuk witte stof. Leg de tekening van de jongen in een broek op de kop op het andere stuk gekleurde stof en naai of lijm de stukken aan elkaar met een zoom van anderhalve centimeter, en de onderkant openlatend. Herhaal de naaiprocedure voor de witte stof.

Doe de poppetjes in je sabbatsdoos of gebruik ze om tijdens de gezinsavond een les te geven over onze reis door het

leven. Het witte poppetje stelt de geest voor toen die in het voorgaande leven bij onze hemelse Vader woonde. Om voor te stellen dat de geest bij de geboorte een sterfelijk lichaam krijgt, doe het poppetje van gekleurde stof over het geestpoppetje heen. Bij de dood worden lichaam en geest weer gescheiden. Haal het poppetje van gekleurde stof van het geestpoppetje af. Het lichaam wordt begraven, maar de geest leeft voort. Bij de opstanding worden lichaam en geest voor altijd weer samengevoegd. ●

RAAD EENS MIE

Kun je raden wie dit is? Lees de aanwijzingen over dit lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Zoek dan hieronder het antwoord op.

1 Zijn jongere broer, zijn zus en hij werden na de dood van hun vader alleen door hun moeder opgevoed. Zijn moeder bracht hem geloof, liefde en doelen stellen bij.

2 Toen hij vijftien was, kreeg hij een zendvergunning en al gauw had hij een baan bij een plaatselijk radiostation. Later versloeg hij basketbalwedstrijden voor de radio.

3 Op de middelbare school speelde hij basketbal en Amerikaans football.

4 Zijn vrouw, June, en hij hebben zes kinderen. Twee jaar nadat June aan kanker was overleden, trad hij in het huwelijk met Kristen McMMain.

5 Na een rechtenstudie in Chicago was hij advocaat, docent in de rechten en rechter aan het hooggerechtshof van de staat Utah.

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn geroepen als profeet, ziener en openbaarder, en als bijzondere getuige van Jezus Christus. Zij moeten tot de hele wereld van Hem getuigen.

6 Zijn verjaardag is 12 augustus.
7 Na de dood van zijn vader werd zijn moeder ziek. Hij was toen alleen en ongelukkig en deed het niet erg

goed op school. Dat veranderde toen zijn lerares in de vijfde klas, juffrouw Shaffer, hem hielp met de lesstof en hem zelfvertrouwen gaf.

8 In 1971 werd hij president van de Brigham Young University. Zijn eerste vrouw, June, was niet verbaasd over die roeping. 'Hij is de bijzonderste man die ik ken', zei ze.

Woorden van wijsheid

'Ik getuig dat Jezus Christus leeft en dat Hij van ons houdt. Ik getuig dat Hij ons als het Licht en het Leven van de wereld de kans biedt naar ons hemelse thuis terug te keren, om daar omgang te hebben met God, onze eeuwige Vader, en de hoogste zegeningen te genieten, namelijk eeuwig leven.'
(*'Bijzondere getuigen van Christus'*,
Liahona, april 2001, p. 13.)

Antwoord: onderling Dallin H. Oaks

Van school naar huis gestuurd

'Zalig zijt gij, wanneer u de mensen (...) uitstoten, en smaden (...) ter wille van de Zoon des mensen' (Lucas 6:22).

JENNY REBECCA RYTTING

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal uit de familiegeschiedenis van de auteur.

Zodra Karl wakker was, sprong hij uit zijn bed. Meestal bleef hij het liefste opgerold onder de dekens liggen tot zijn moeder hem voor het ontbijt riep, maar vandaag was een bijzondere dag: vandaag ging hij voor het eerst naar school. Karl kon bijna niet wachten tot hij leerde lezen en schrijven. En zijn vriend Joel ging ook voor het eerst naar school.

Karl deed een schoon overhemd en een schone broek aan en maakte zijn haar nat met water uit de bron. Toen pakte hij het melkblik waar zijn moeder zijn lunch in had gedaan. Hij liep voorzichtig over de zandweg zodat hij zijn schoenen niet beschadigde. Toen hij het houten schoolgebouw had bereikt, dat uit één lokaal bestond, ging hij naast Joel zitten.

De schoolmeester was een streng uitzierende man met borstelige wenkbrauwen. Hij noemde de klassen één voor één om ze hun lessen op te geven. Karl bestudeerde zijn eerste leesboek

zodat hij geen vergissingen zou maken. Al gauw kon hij lezen: 'B-a, ba, b-e, be, b-i, bi, b-o, bo, b-u, bu.'

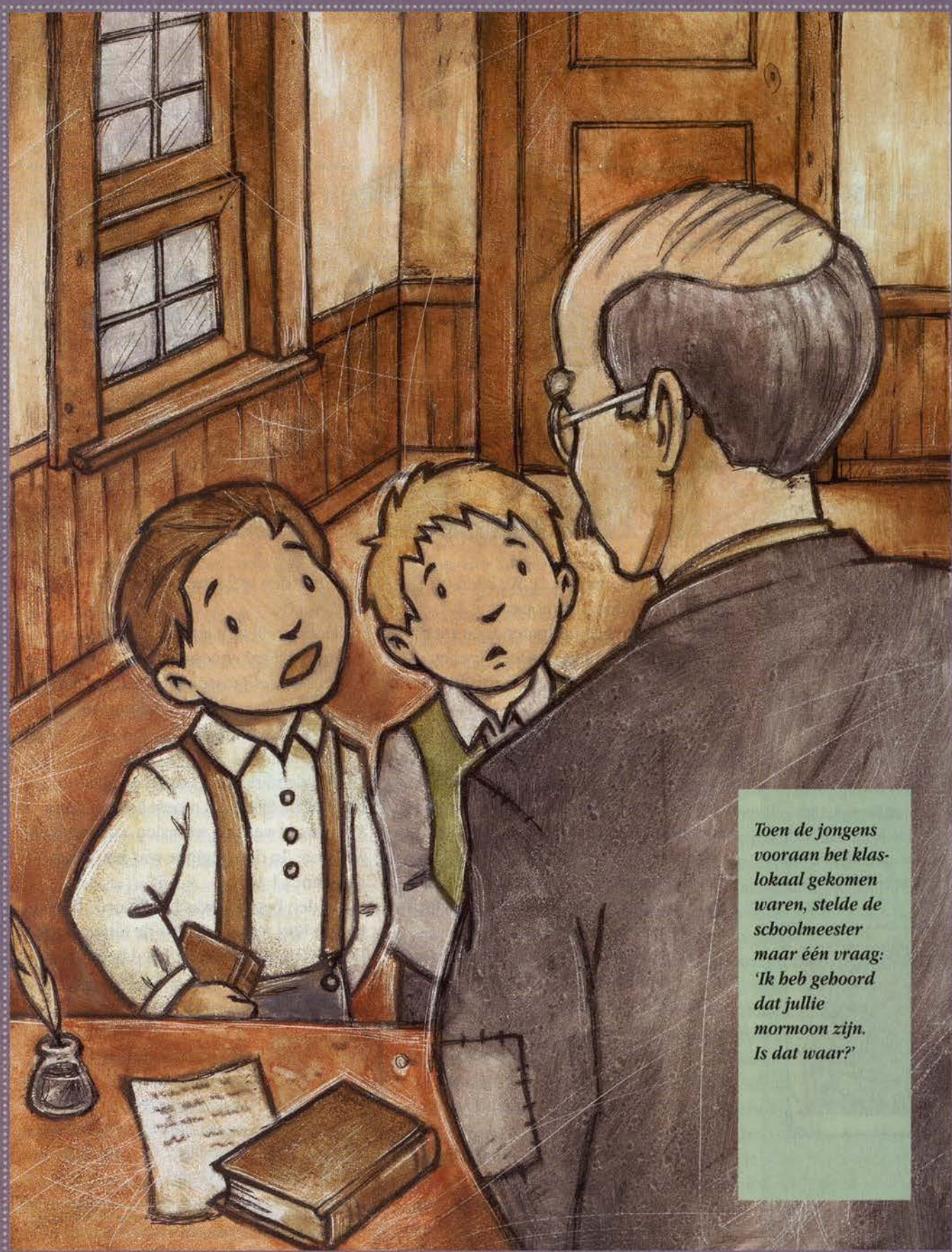
In de lunchpauze at hij samen met Joel bij de beek die langs de school liep en speelde met de andere jongens tot de schoolmeester de bel luidde om hen binnen te roepen.

Toen alle jongens en meisjes zaten, riep de schoolmeester twee namen: 'Karl Rytting en Joel Hoagland, komen jullie alsjeblieft naar voren.'

Karl voelde zich alsof hij een knoop in zijn maag had. Hij had geen tijd gehad om de les voor 's middags te bestuderen. Als hij nu eens een fout maakte? Maar toen Joel en hij vooraan waren aangekomen, stelde de schoolmeester ze maar één vraag: 'Er is mij verteld dat jullie mormoon zijn. Is dat waar?'

Karls mond was droog en zijn knieën knikten, maar hij keek de schoolmeester aan en zei: 'Ja, dat is waar.' Joel deed hetzelfde.

*Toen de jongens
vooraan het klas-
lokaal gekomen
waren, stelde de
schoolmeester
maar één vraag:
'Ik heb gehoord
dat jullie
mormoon zijn.
Is dat waar?'*

HUN ZENDING NAAR ZWEDEN

Karl Frederick Rytting emigreerde in 1880 met zijn familie naar Utah. Dertien jaar later keerde hij als zending terug, waar hij zijn oude vriend Joel weer trof, toen ouderling Hoagland.

Karl had op zijn zending veel aan de bijbelstudie die hij met zijn opa had gedaan. Hij werd een keer gearresteerd en voor een aartsbisschop en twaalf bisschoppen van de staatskerk gebracht. Ze ondervroegen hem totdat een van de bisschoppen zei dat het geen zin had om te proberen hem ergens op te betrappen omdat het 'duidelijk was dat hij de Bijbel uit het hoofd had geleerd'.

'Dan moet je naar huis. We laten op onze school geen mormonen toe.'

Karl vocht tegen de tranen toen hij zijn jas en melkblik ophaalde. Toen Joel en hij terugliepen over de stoffige zandweg, begon hij te huilen.

Al gauw nam Joel het pad naar zijn huis en ging Karl verder naar het zijne. Toen hij binnenkwam, vroeg zijn moeder: 'Karl, wat is er mis? Waarom ben je al zo vroeg thuis van school? Ben je ziek?'

'Nee, moeder', antwoordde Karl. 'De schoolmeester zei dat Joel en ik niet naar school mogen omdat we mormoon zijn.' Hij voelde de tranen weer opwellen.

'O, Karl, wat naar', zei zijn moeder terwijl ze hem tegen zich aandrukte. 'Toen we ons lieten dopen wisten we wel dat sommige mensen het niet zouden begrijpen. Maar het ware evangelie van Jezus Christus is elke opoffering waard.'

'Dat weet ik', zei Karl, huilend in zijn moeders schort.

Toen klonk er een stem uit de hoek van de kamer. Het was opa Jansson, die twee jaar geleden voor het eerst de zendingen mee naar hun huis had genomen.

'Je kunt toch wel leren lezen als je dat wilt', zei hij.

'Hoe kan ik nou leren lezen als ik niet naar school ga?' vroeg Karl.

Grootvader Jansson glimlachte. 'Ik zal het je leren', zei hij. 'We lezen samen de Bijbel. Zou je dat willen?'

'Ja, graag.'

Opa deed de Bijbel open en wenkte dat Karl bij zijn stoel moest komen staan. Zijn vinger wees de woorden aan terwijl hij ze oplas: 'In den beginne was het Woord' (Johannes 1:1).

'In den beginne was het Woord', herhaalde Karl terwijl hij naar de letters keek. Dat was in elk geval een goed begin. ●

'Je hebt veel moed nodig — de moed om je te verzetten tegen druk van leeftijdgenoten, om verleiding te weerstaan, om spot of uitstoting te verdragen, om pal te staan voor de waarheid.'

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'De deugden van rechtschapen dochters Gods', *Liahona*, mei 2003, p. 110.

Elke zuster helpen en steunen

Kies onder gebed de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen die er verband mee houden en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

De zegeningen van lidmaatschap in de ZHV: De zustershulpvereniging zorgt ervoor dat de zusters voelen dat ze nodig zijn, erbij horen, gewaardeerd en bemind worden, ongeacht hun persoonlijke omstandigheden. De zusters van de zustershulpvereniging steunen elkaar in geloof, vriendschap en liefde.

Hoe kan de ZHV ons helpen om ons gewaardeerd en bemind te voelen?

Mosiah 18:21: 'En hij gebood hun dat (...) zij eensgezind vooruit moesten kijken (...) met hun hart

samengevoegd in eenheid en liefde jegens elkaar.'

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente: 'Telkens als we over elkaar waken, wordt onze ziel en de ziel van hen die wij bezoeken, vervuld met goddelijke eigenschappen van liefde, geduld, vriendelijkheid, gulheid, en geestelijke toewijding. En als we dat doen, eren we bovendien onze verbonden. Ik zie legioenen getrouwe zusters over de hele wereld voorwaarts gaan met het werk van de Heer door deze eenvoudige maar belangrijke dienst te verrichten.' ('Visiting Teaching: The Heart and Soul of Relief Society' [toespraak, gehouden tijdens de open dagen in 2003].)

Kathleen H. Hughes, eerste raadgeefster algemeen ZHV-presidium: 'We horen soms vrouwen zeggen dat ze de liefde van de Heer niet voelen. Misschien zouden ze zijn liefde meer voelen als ze zijn hand erkenden in de goede daden van anderen jegens hen. Dat kan een lid van de wijk of gemeente zijn, een buurvrouw, of zelfs een vreemdeling die blijk geeft van de liefde van Christus en hen zo tot zegen is.' ('Geen groter gods-geschenk dan goede vrienden', *Liabona*, mei 2005, p. 75)

Hoe dienen en steunen wij elkaar door de ZHV?

1 Tessalonicenzen 5:11: '[Troost] daarom elkander en bouwt elkan-der op.'

President Gordon B. Hinckley: 'Wie kan de vreugde meten die (...)

vrouwen krijgen door hun omgang met elkaar? (...)

'Wie kan zich (...) de ontelbare daden van naastenliefde voorstellen die zijn verricht, het voedsel dat op lege tafels is gezet, het geloof dat in wanhopige tijden van ziekte is geoefend, de wonden die zijn verbonden, de pijn die door liefdevolle handen en geruststellende woorden is verlicht, de troost die ten tijde van overlijden en eenzaamheid is verleend?

'Lucy Mack Smith, moeder van de profeet Joseph Smith, heeft tegen de zusters in Nauvoo gezegd: "We moeten elkaar koesteren, over elkaar waken, elkaar troosten en instructie krijgen, zodat we allemaal samen in de hemel komen." (...) De vrouwen in de kerk hebben niet hoeven wachten om met elkaar in de hemel de zoete vruchten te proeven van de activiteiten die zij beschreef. Op aarde hebben ze veel van de hemel geproefd, want tijdens hun leven hebben ze elkaar liefgehad, getroost en onderricht.' ('Ambitious to Do Good', *Ensign*, maart 1992, pp. 4-5.)

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'De kerk is geen plek waar volmaakte mensen samenkomen om volmaakte woorden te spreken, of volmaakte gedachten en gevoelens te hebben. De kerk is een plek waar onvolmaakte mensen bijeenkomen om elkaar te bemoedigen, steunen en dienen. (...) Onze opdracht in het leven is dezelfde: Hem liefhebben met heel ons hart, ziel, verstand en kracht; en onze naasten liefhebben als onszelf.' ('De heilzame werking van menslievendheid', *Liabona*, mei 2005, p. 28.) ■

De stem van de Heer leren horen

Als we vergaderingen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de juiste wijze benaderen, gaan we naar huis met een getuigenis dat we de stem van de Heer hebben gehoord en weten wat Hij heeft gezegd.

AARON L. WEST
Afdeling leerplannen

Denk u eens in dat u in de vergadering van een ouderlingenquorum, hogepriestersgroep of zustershulpvereniging zit. De leerkracht begint net met een les uit 'Leringen voor onze tijd' als president Gordon B. Hinckley binnenkomt en plaatsneemt. Iedereen kijkt om naar de profeet en niemand weet wat hij moet zeggen. President Hinckley verbreekt de stilte. Hij verontschuldigt zich dat hij enkele minuten te laat is en vraagt of hij de aanwezige leden wat raad kan geven.

Denk u nu eens in dat de leerkracht naar president Hinckley knikt, glimlacht en gewoon doorgaat met de les. Enkele leden steken hun hand op en vertellen lange verhalen en persoonlijke ervaringen, zonder de profeet te noemen die in hun midden zit.

Ongeveer veertig minuten later houdt u het niet meer

uit. U steekt uw hand op. Als de leerkracht u de kans geeft te vertellen wat u op uw hart had, zegt u: 'Uh, ik vroeg me af of we nu van president Hinckley konden horen?'

De leerkracht kijkt op de klok. 'O! Ik had zoveel voorbereid. Het lijkt wel of we nooit genoeg tijd hebben om het allemaal te behandelen. Nou, uh, ik zal afsluiten en dan horen we nog enkele woorden van president Hinckley.'

President Hinckley spreekt enkele woorden en de leerkracht dankt iedereen voor zijn deelname. Iemand spreekt een gebed uit en allen verlaten de ruimte.

Dit is uiteraard een extreem voorbeeld. Als president Hinckley ooit uw ouderlingenquorum, hogepriestersgroep of ZHV bezoekt, zal de leerkracht hem ongetwijfeld alle tijd geven die hij nodig heeft. Maar wat gebeurt er als we opdracht hebben om een conferentietoespraak van president Hinckley of de leringen van president Wilford Woodruff te bespreken? Geven we de woorden van de profeten de aandacht die zij nodig hebben? Bestuderen we elke toespraak of hoofdstuk voor onze zondagsles? Stellen we ons open voor onderricht door de profeten van deze laatste tijd?

Een tweede voorbeeld:
Denk u eens in dat u enkele weken later een andere vergadering van uw ouderlingenquorum (of hogepriestersgroep of ZHV) bijwoont. De quorumpresident doet enkele

aankondigingen en geeft de tijd dan aan de leerkracht. De leerkracht loopt naar voren en zegt: 'Vandaag hebben we les 17 uit het boek van Wilford Woodruff.' Hij doet het boek open op de eerste pagina van het hoofdstuk en begint voor te lezen.

Als de leerkracht voorleest over de zegeningen van de tempel, steekt iemand die voor u zit de hand op. Het is broeder González, die enkele maanden eerder aan zijn vrouw en kinderen is verzegeld. Als broeder González zijn hand heel lang omhoog heeft gehouden zonder enige reactie van de leerkracht, geeft hij het eindelijk op. De leerkracht leest verder.

Enkele pagina's later leest de leerkracht een uitspraak voor die u echt inspireerde toen u die de avond tevoren las. U steekt uw hand op, maar laat die een minuut later weer zakken. De leerkracht leest verder terwijl er in uw hart een getuigenis brandt dat u niet met de anderen hebt kunnen delen.

U kijkt naar de broeders in uw quorum. Sommige lezen mee. Andere staren naar de grond en kijken af en toe op hun horloge. Enkele hebben moeite om wakker te blijven. Niemand steekt een hand op.

Lezen en
leren we
elkaar de
woorden van de
profeten uit deze
tijd, dan boren we
de woorden van
de Heer.

Laat er één tegelijk spreken, en laten allen naar zijn woorden luisteren, opdat allen door elkander mogen zijn opgebouwd.'

Tegen de tijd dat de leerkracht het hoofdstuk uit heeft, is zijn tijd bijna om. Hij geeft zijn getuigenis en besluit de les iets vroeger dan nodig. Iemand spreekt een gebed uit en allen verlaten de ruimte.

Nog zo'n extreem voorbeeld? Zeker. De meeste leerkrachten willen graag getuigenissen en ervaringen van quorum- en klasleden aanhoren. Maar als kerk vol leerkrachten en leerlingen kunnen we onze pogingen om zinvolle besprekingen aan te moedigen en eraan deel te nemen waarschijnlijk toch wel verbeteren.

In de kerk onderwijzen en leren

Hoewel deze voorbeelden onwaarschijnlijk en zelfs enigszins belachelijk lijken, belichten ze twee veel voorkomende problemen met onderwijzen en leren in de kerk. Soms willen we zo graag een goede klassikale bespreking leiden dat we afdwalen van het lesmateriaal dat de kerk verschaft. Aan de andere kant willen we soms zo graag het verschaft lesmateriaal volgen dat we waardevolle besprekingen onmogelijk maken.

Hoe kunnen we ons in de les aan het lesmateriaal van de kerk houden en toch een goede discussie bevorderen? Ik heb daar over nagedacht, met een verlangen om door de kracht van de Geest de waarheid te ontdekken en die door diezelfde kracht te ontvangen (zie IV 50:17-22). Hoewel ik niet overal een antwoord op weet, heb ik wel twee schriftteksten ontdekt die me hiermee hebben geholpen.

'U hebt mijn stem gehoord'

De Heer heeft gezegd:

'Deze woorden zijn niet van mensen, noch van de mens, maar van Mij; daarom zult u getuigen dat ze van Mij zijn en niet van de mens;

'want het is mijn stem die ze tot u spreekt; want ze worden u door mijn Geest gegeven, en door mijn macht kunt u ze elkaar voorlezen; en anders dan door mijn macht zou u ze niet kunnen hebben;

'daarom kunt gij getuigen dat u mijn stem hebt gehoord en mijn woorden kent' (IV 18:34-36).

Deze raad gaat over de openbaringen in de Leer en Verbonden, maar slaat ook op de leringen die we bespreken in de vergaderingen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV, en in al onze zondagse bijeenkomsten. Lezen we elkaar de woorden van de profeten uit deze tijd voor, dan lezen we de woorden van de Heer (zie IV 1:38).

Ik geloof dat ieder van ons, als wij onderwijzen en leren op de juiste wijze benaderen, uit de kerk naar huis gaat met een getuigenis dat we de stem van de Heer hebben gehoord. Is dat niet wat wij hopen als we het evangelie samen bestuderen? We willen niet dat de mensen zich na een les afvragen wat we eigenlijk hebben gezegd; we hopen dat ze zich verheugen in het woord van de Heer.

FOTO: RENEALDO MARTINEZ, GEËNCREED.

'Opdat allen elkander mogen opbouwen'

Maar toch komen we op zondag niet bijeen om alleen maar aan elkaar voor te lezen. De Heer heeft gezegd:

'Stelt onder u een leraar aan, en laten niet allen tegelijk spreken; maar laat er één tegelijk spreken, en laten allen naar zijn woorden luisteren, opdat wanneer eenieder heeft gesproken, allen door elkander mogen zijn opgebouwd, en opdat eenieder een gelijk voorrecht moge hebben' (LV 88:122).

We hebben elkaars kracht nodig en klassikale besprekingen bieden een goede gelegenheid om die kracht met elkaar te delen. Ik zie graag een leerkracht die optreedt als werktuig van de Heer en getuigt van waarheden die hij of zij bij het voorbereiden van de les heeft geleerd. En mijn getuigenis groeit als ik het getuigenis van anderen hoor. Mijn ervaring wordt rijker als andere mensen over hun eigen ervaringen vertellen. Ik ben dankbaar voor inzichtelijke, openhartige, geloofsversterkende besprekingen in de kerk.

Lezen en bespreken

Kunnen we Leer en Verbonden 18:34–36 en 88:122 in één en dezelfde les toepassen? Ik denk het wel — als we ons aan deze eenvoudige regel houden: begin met Leer en Verbonden 18:34–36. Begin met het lezen van de leringen van de profeten. Vestig het woord van de Heer als grondslag voor de bespreking en bouw daarop verder met gebruikmaking van het beginsel in Leer en Verbonden 88:122.

Die regel is zo eenvoudig dat ik hem bijna niet hoeft te noemen. Maar hij kan wel een sterke uitwerking hebben op de manier waarop we het onderwijzen en leren in de kerk benaderen. Voor nadere ideeën hoe leerkrachten en leerlingen deze regel kunnen volgen, zie de volgende hulpbronnen die de kerk heeft verschaft:

- *Leringen van kerkpresidenten*. Wilford Woodruff, inleiding. Op die pagina's staan ideeën voor individuele studie en voorbereiding van de les. Er staat een procedure in die leerkrachten kunnen volgen bij het voorbereiden van de lessen in het boek.
- *Leringen van kerkpresidenten*. Wilford Woodruff, hoofdstuk 6. Dit hoofdstuk, met de titel 'Onderwijzen en leren door de Geest', bevat inspirerende raad voor

bijeenkomsten waar we over het evangelie leren.

- Instructies voor 'Leringen voor onze tijd' op de achterste pagina's van elk conferentienummer van de *Liabona*. In die instructies staat een eenvoudige procedure voor het voorbereiden van een les 'Leringen voor onze tijd'.

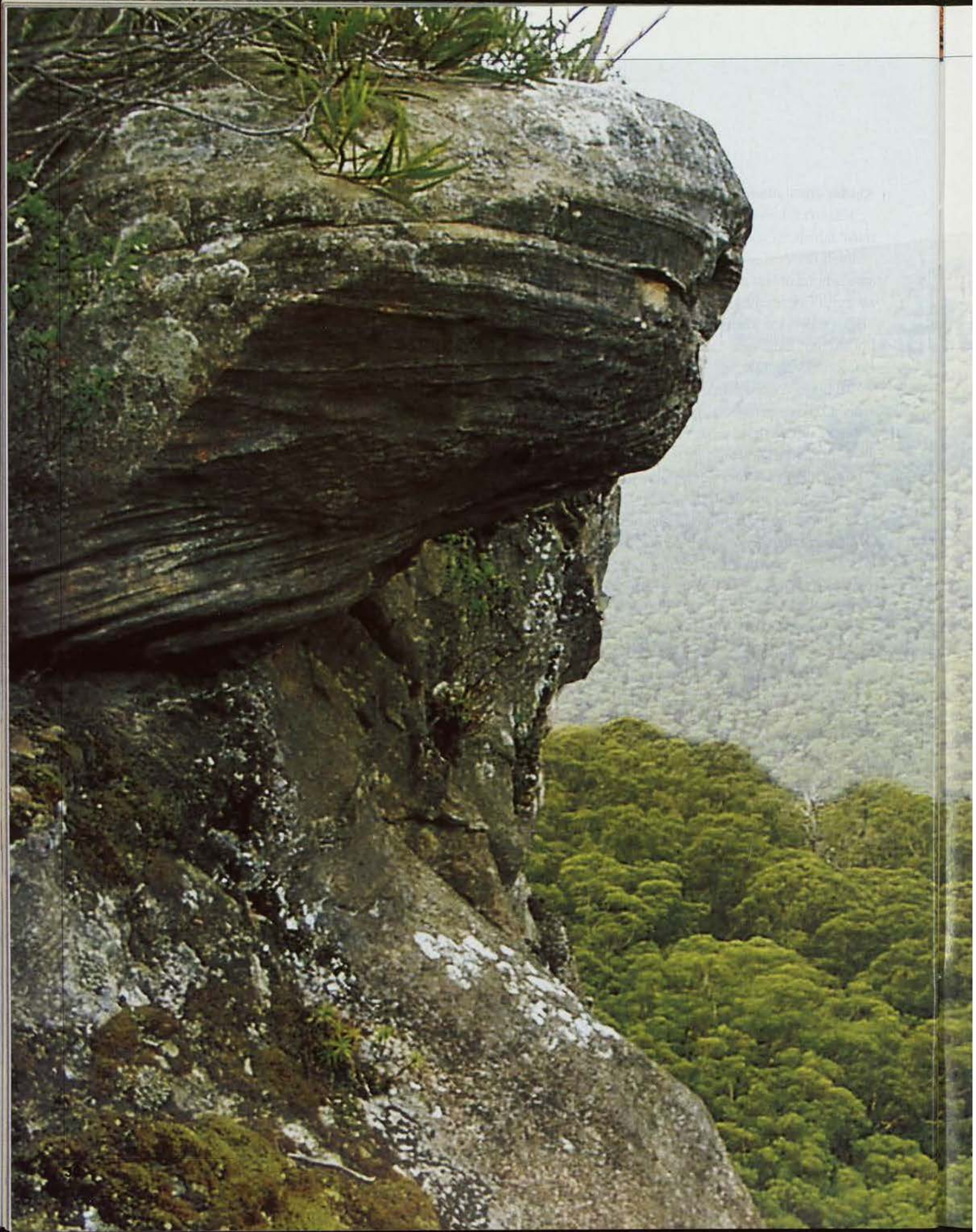
Als alles lukt

Nog een voorbeeld. Dit keer uit de praktijk.

Ik herinner me dat ik jaren geleden in mijn ouderlingenquorum een les kreeg over 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'. Op een gegeven moment las een quorumlid een deel van de proclamatie voor. De leerkracht stond op het punt om verder te gaan met de les toen een ander quorumlid zijn hand opstak. 'Ik heb een vraag', zei hij. Hij haalde een zin aan die zojuist was voorgelezen, en vroeg: 'Hoe kunnen we onze kinderen "leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen"?' Zijn gezichtsuitdrukking en stemgeluid gaven aan dat dit meer was dan een vraag — het was een smeekbede om hulp. Ik was dankbaar dat hij het vroeg, want hij sprak een smeekbede uit die ook in mijn hart leefde.

Deze doorvoelde vraag veranderde het verloop van de les. Onze leerkracht legde zijn lesplan tijdelijk terzijde. De quorumleden dachten na en sommigen opperden in antwoord op de vraag van hun vriend ideeën en vertelden over hun ervaringen. Toen gaf de leerkracht zijn eigen ideeën en ging verder met de les, die verder over andere waarheden in de proclamatie ging. De bespreking duurde slechts enkele minuten, maar de uitwerking ervan op mij en mijn gezin is blijvend.

Leer en Verbonden 18:34–36 en 88:122 werden allebei toegepast in die quorumvergadering. Dat begon met een leerkracht die nederig en wijs genoeg was om ons uit te nodigen de woorden van de profeten te lezen. Toen kwam een quorumlid dat de moed had een vraag te stellen — om hulp te vragen. En toen verschillende mannen met verschillende achtergronden het samen bespraken, werden 'allen door allen opgebouwd'. Ik getuig dat ik die dag door de kracht van de Heilige Geest de stem van de Heer hoorde — eerst door zijn profeten en toen door mijn medequorumleden en vrienden. En ik ging naar huis met een betere kennis van het woord van de Heer dan een dag eerder. ■

Met de neus in een wonder vallen

JANET THOMAS
Kerkelijke tijdschriften

Het voorval haalde overal ter wereld de voorpagina's. Een zending van de kerk had een val van een zeventig meter hoge rots in Australië overleefd! Dat is hetzelfde als van de 23ste verdieping naar beneden vallen.

Soms is een wonder in één zin te vertellen. Maar in het geval van ouderling Matthew Weirich — de bewuste zending — getuigt elk detail van zijn verhaal dat de Heer een plan voor hem had dat nog niet helemaal was uitgevoerd.

Ouderling Weirich uit Fredricksburg (Texas, VS) was drie maanden verwijderd van het eind van zijn zending in het zendingsgebied Sydney-Zuid (Australië). Op een voorbereidingsdag in juni 2004 kregen ouderling Weirich en drie andere zendingen toestemming om naar een plaatselijk park te gaan, zodat ze naar dieren konden gaan kijken die alleen in Australië voorkomen. Op de terugweg zagen ze in het park een wegwijzer naar het Grand Canyon-uitzichtpunt. Het was dichtbij en ze besloten eens te kijken hoe de Australische Grand Canyon er uitzag. En tot zover gaat de herinnering van ouderling

*Matt Weirich
viel in Australië
van een rots
en kon het
navertellen.*

Weirich aan die dag. Dagen later, in het ziekenhuis, moest hij zijn metgezellen vragen wat er daarna gebeurd was.

De groep liep naar het uitzichtpunt en volgde toen een gemarkeerd pad onder het uitzichtpunt dat naar enkele grotten leidde. Het pad had nogal ruwe stenen traptreden die terug naar het uitzichtpunt leidden. Eén van de zendingen had zijn schoenveters niet goed gestrikt en raakte zijn schoen kwijt. De schoen rolde een eindje van de helling af. Van waar ouderling Weirich stond, kon hij zien dat de schoen was blijven hangen in een struik die slechts enkele stappen van het pad verwijderd was. Het leek makkelijk om hem

te pakken, en hij bood aan om dat te doen. Volgens zijn metgezellen hoorden ze hem roepen dat hij de schoen te pakken had. Toen hoorden ze het geluid van verschuivende stenen. Aangezien ze ouderling Weirich niet konden zien, wisten ze niet wat er was gebeurd. Maar toen hij geen antwoord meer gaf op hun roepen, werden ze bang dat hij gevallen was.

De drie zendingen keken zo ver over de rand van de rotsen als ze durfden, baden

FOTO'S JANET THOMAS, GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN DE FAMILIE WEIRICH, BEHALVE WAAR ANDERS AANGEGEVEN

Een helikopter redde Matt van de voet van de rots. Aan Matts ring (waar 'faith' [geloof] op staat) is te zien wat hij ervan vindt. Tegenoverliggende pagina: enkele weken na zijn val doopte Matt met zijn collega, ouderling Peterson, Marcus en May Wong. Matt met zijn ouders bij de Sydneytempel.

die net was gearriveerd te vragen of hij een telefoon had die ze konden gebruiken. Dat had hij, en ze belden 000, het alarmnummer.

Een uur later kwam er een reddingsbrigade, net toen het donker werd. Het werd bovendien koud en de helikopter met hittezoekende apparatuur vond geen enkel teken van ouderling Weirich. Iedereen was bang dat er geen overlevende te redden viel.

Maar ze hadden het mis.

De volgende dag ging een groep reddingwerkers naar de voet van de rots. Ze troffen ouderling Weirich levend aan, maar nauwelijks bij bewustzijn. Ze legden hem voorzichtig op een brancard en brachten hem per helikopter weg. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht, waar de artsen verwachtten te moeten werken aan iemand met veel gebroken botten en andere ernstige verwondingen. Het bleek dat

ouderling Weirich een zwelling in zijn hersenen had, maar de enige gebroken botten waren zijn neus en twee kleine breuken boven zijn ogen, die men alle met rust liet om ze op natuurlijke wijze te laten genezen.

Een lijst met wonderen

Als Matt terugdenkt aan het voorval, maakt hij een lijst met wonderen die ertoe bijdroegen dat hij het overleefde.

Vóór zijn zending had Matt aan polsstokspringen gedaan. In feite was hij landskampioen toen hij nog naar het voortgezet onderwijs ging en was hij van plan om met een sportbeurs naar de universiteit te gaan. Misschien — hoewel Matt zich niet precies kan herinneren wat hij deed toen hij viel — nam zijn training het over en hielp het hem om zijn val aan te passen zodat hij terecht kwam op een manier die zijn verwondingen verminderde.

Bovenaan de rots raakte hij enkele uitstekende randen die hem afremden, wat bleek uit de schrammen en sneden op zijn armen,

Matt is inmiddels weer gezond en laat zich regelmatig van een meter of vijf op een kussen vallen als polsstokspringer van de BYU.

waarna hij de uiteindelijke vrije val van 27 meter maakte.

De temperatuur was vóór die nacht telkens onder het vriespunt gekomen. Maar de nacht die hij onderaan de rots doorbracht was de temperatuur tien graden warmer dan gebruikelijk en kwam hij niet onder het vriespunt.

Nadat hij de grond had geraakt, had hij zich iets minder dan een meter verplaatst, waarbij zijn hoofd neerwaarts gericht werd, wat een goede bloedsomloop bevorderd kan hebben die zijn verwondingen beperkte.

Hij werd door deskundige reddingwerkers gered en kreeg uitstekende medische verzorging.

Het verhaal dat hij dit ongeluk overleefd had, kreeg in heel Australië veel belangstelling. Overall wilden de mensen ineens met de zendelingen praten. Er gingen deuren voor ze open. Veel mensen vroegen zich af waarom dit wonder was gebeurd en ze stelden indringende vragen over God en over de kerk die deze zending vertegenwoordigde.

Matt ondervond ook andere zegeningen door deze ervaring. Hij zegt: 'Door dit voorval heb ik een nauwere band gekregen met mijn familie en ben ik de waarde van het leven gaan inzien. Het is meer dan van dag tot dag leven en denken dat je je vergissingen later wel kunt goedmaken.'

'Ik vraag me niet meer af waarom. Ik vraag me nu af: "Wat kan ik hiervan leren?" Ik weet alleen dat ik een werktuig in handen van de Heer was. Ik heb gezien welke uitwerking dit op sommige mensen heeft gehad. Ik ben tot de conclusie gekomen dat de Heer nog het een en ander voor me heeft om te doen. Als ik met verleiding word geconfronteerd, besef ik dat ik niet ben gered om tot zonde te vervallen. Ik moet bedenken dat de Heer voor ieder van ons een plan heeft.'

Matt Weirich is na zijn zending terug naar huis gegaan. Hij is hersteld en is als polsstokspringer lid van het atletiekteam van de Brigham Young University, waar hij verder gaat met zijn studie. ■

LINKS: FOTO HELIKOPTER © NEWSPI/ALSDAR WEBSTER; RECHTS: FOTO POLSTOKSPRINGEN STEVE WALTERS/BYU

KIES EEN ZONNIGE TOEKOMST

Als jet het goede doet, komt alles goed.

OUDERLING JOHN H. GROBERG
van de Zeventig

Een van de grootste beslissingen die je ooit zult nemen, is of je de Heer wel of niet gaat vertrouwen. Als je een zonnige toekomst wilt, moet je nu beslissen: vertrouw je de Heer, of niet? Als je Hem vertrouwt, onderhoud je zijn geboden.

Je kunt de mens vertrouwen, of je kunt de Heer vertrouwen. Je bent veel beter af als je de Heer vertrouwt, want als je de mens vertrouwt, wie weet waar je dan terecht komt? Ik zeg altijd: 'Als je het goede doet, komt alles goed. Als jet het verkeerde doet, gaat alles verkeerd.' Zo simpel is het. Vertrouw de Heer. Gehoorzaam Hem.

Een heel groot verschil

Hoe kunnen we de Heer gehoorzamen? Er zijn veel manieren. Ik wil me vooral graag tot de jongemannen richten.

Jullie hebben een verantwoordelijkheid. Als je het priesterschap ontvangt, neem je de verantwoordelijkheid op je om het evangelie te verkondigen. Een van de beste manieren om dat te doen, is een zending te vervullen. En om op zending te gaan, moet je een aantal dingen doen. Je moet tiende betalen. Je moet naar de kerk gaan. Je moet zedelijk rein zijn. Je moet in alle opzichten goed leven. Je moet je voorbereiden. Je moet de

Schriften bestuderen. Maar ik beloof je dat als je je voorbereidt, als je de geboden van de Heer onderhoudt, en als je op zending gaat, dit een groot verschil uit zal maken in je leven, en het een groot verschil uit zal maken in de wereld.

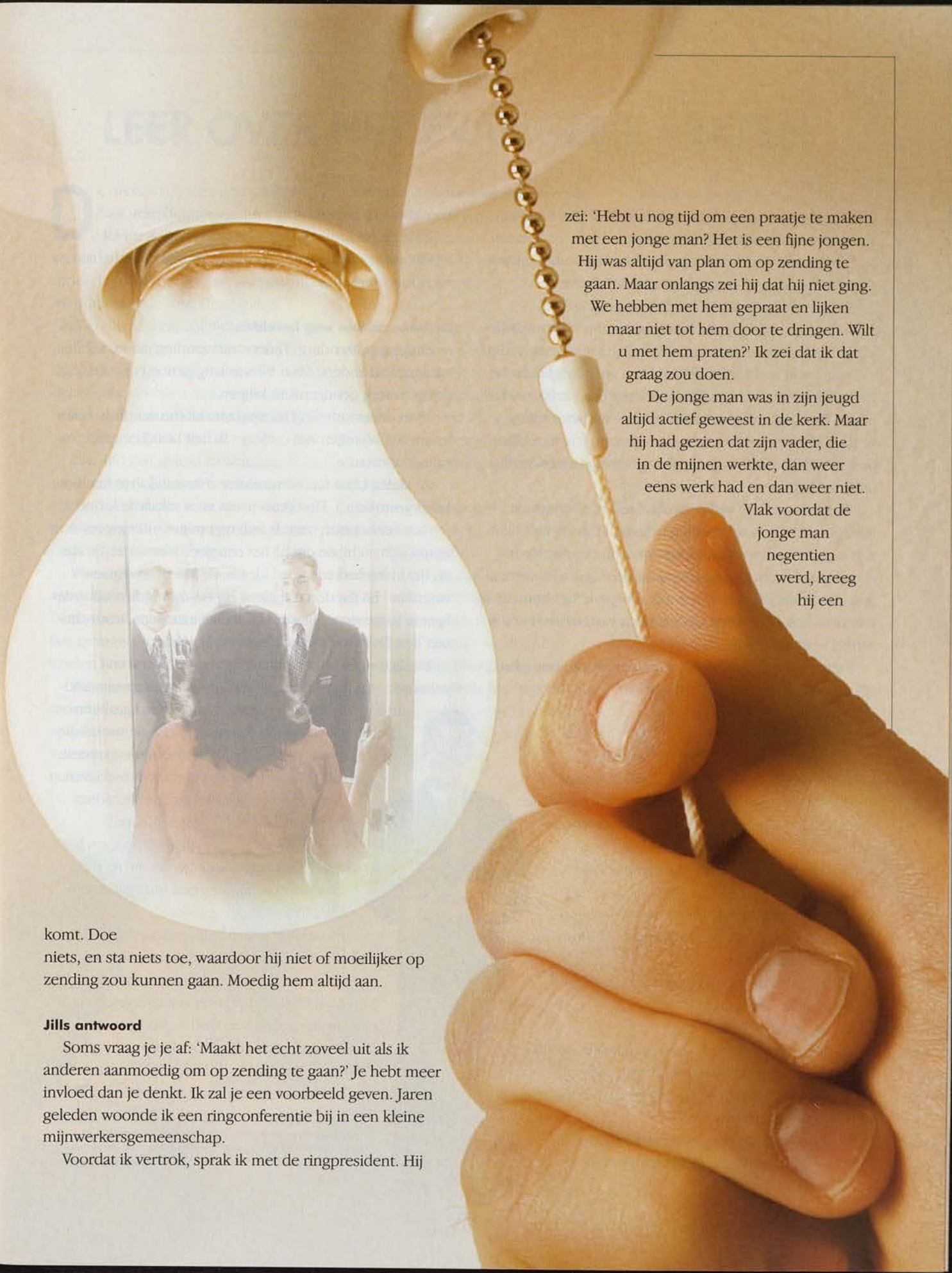
Op zending leer je niet alleen de waarheid aan anderen, maar je leert zelf ook meer van de waarheid. Ik kan eerlijk zeggen dat ik op zending meer eeuwige beginselen heb geleerd dan in enige andere periode van mijn leven. Zelfs als ik nu op mijn zending terugkijk, besef ik welke lessen ik toen heb geleerd.

Ga op zending. Bereid je voor.

Nu zeggen jullie, jongevrouwen, misschien: 'Goed, u hebt wat tegen de jongemannen gezegd. En wij dan?' Jongemannen hebben de *verantwoordelijkheid* om op zending te gaan, en jongevrouwen hebben de *kans* om te gaan. Jullie hebben de keus. Je kunt gaan, of niet.

Mijn vrouw en ik hebben nogal wat dochters. Ongeveer de helft van hen is op zending geweest. Zij die zijn gegaan, waren erg blij dat ze waren gegaan. Zij die niet zijn gegaan, waren ook erg tevreden. Ze zijn getrouwd en hebben een gezin. Het is jouw keus.

Maar jullie, jongevrouwen, hebben de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de jongeman met wie je omgaat een verlangen heeft om op zending te gaan en dat hij er door zijn levenswijze voor in aanmerking

LEER OMT

zei: 'Hebt u nog tijd om een praatje te maken met een jonge man? Het is een fijne jongen. Hij was altijd van plan om op zending te gaan. Maar onlangs zei hij dat hij niet ging. We hebben met hem gepraat en lijken maar niet tot hem door te dringen. Wilt u met hem praten?' Ik zei dat ik dat graag zou doen.

De jonge man was in zijn jeugd altijd actief geweest in de kerk. Maar hij had gezien dat zijn vader, die in de mijnen werkte, dan weer eens werk had en dan weer niet.

Vlak voordat de jonge man negentien werd, kreeg hij een

komt. Doe niets, en sta niets toe, waardoor hij niet of moeilijker op zending zou kunnen gaan. Moedig hem altijd aan.

Jills antwoord

Soms vraag je je af: 'Maakt het echt zoveel uit als ik anderen aanmoedig om op zending te gaan?' Je hebt meer invloed dan je denkt. Ik zal je een voorbeeld geven. Jaren geleden woonde ik een ringconferentie bij in een kleine mijnwerkersgemeenschap.

Voordat ik vertrok, sprak ik met de ringpresident. Hij

baantje aangeboden in een winkel. De bedrijfsleider was zo onder de indruk van hem dat hij zei: 'Als je nu meteen deze baan aanvaardt, stel ik je aan als assistent-bedrijfsleider, dan ben je over een paar jaar bedrijfsleider.'

'Ik was van plan om op zending te gaan', zei hij.

De bedrijfsleider zei: 'Je kunt doen wat je wilt, maar als je gaat, raak je deze baan kwijt. Ik heb je nu meteen nodig.'

Daar dacht hij over na. Hij had een vriendin, Jill. En hij dacht: 'Ik houd echt van Jill. Als ik deze baan krijg, hoef ik niet in de mijn te werken. Dan kunnen we een woning zoeken. We kunnen trouwen en een gezin stichten.' Dus besloot hij dat hij niet op zending ging vanwege deze fantastische kans.

Hij sprak met zijn vader en die deed er alles aan om hem te overtuigen op zending te gaan. Maar hij kon hem niet ompraten. De vader vroeg zijn zoon om met de bisschop te spreken. De bisschop kon hem ook niet overtuigen. En de ringpresident ook niet. Ik sprak met hem, en ik kon hem ook niet overtuigen. Hij was vastbesloten in die winkel te gaan werken.

Toen uiteindelijk duidelijk werd dat hij niet zou gaan, zei zijn vader: 'Wat zijn nu je plannen?'

'Ik trouw met Jill.'

'Wat zegt Jill ervan?'

'Ik heb het nog niet met haar besproken.'

'Hoe weet je dan dat ze met je wil trouwen?'

Hij had gewoon aangenomen dat ze dat wel wilde.

Zijn vader zei: 'Je kunt beter eens met Jill gaan praten.'

Dus legde hij aan Jill uit wat een prachtige baan hij kon krijgen en hoe goed hij daarmee zou verdienen. Uiteindelijk zei hij: 'Weet je, met deze baan kunnen we een huis kopen. We kunnen een gezin stichten.'

Jill vroeg: 'Is dat een huwelijksaanzoek?'

'Nou, ja, ik denk van wel.'

'En je zending dan?'

'Ik heb al gezegd dat ik deze baan kwijtraak als ik op zending ga. Als ik deze baan kwijtraak, hebben we geen inkomen. Dan kunnen we niet trouwen. En dan kunnen we geen gezin stichten.'

Nou, bedenk dat vier priesterschapsdragers — vader, bisschop, ringpresident en algemene autoriteit —

hem niet van mening konden laten veranderen.

Jill keek hem aan en zei: 'Geen zending, geen Jill.'

De volgende dag vulde hij in het kantoor van de bisschop zijn zendingsaanvraag in.

De Heer zal een weg bereiden

Hij ging op zending. Tijdens zijn zending trouwde Jill met iemand anders. Maar hij was lang genoeg op zending om een sterk getuigenis te krijgen.

Toen deze ouderling na zijn fantastische zending thuis kwam, zei hij tegen zijn ouders: 'Ik heb besloten om te gaan studeren.'

Ze vielen bijna flauw en zeiden: 'Niemand in je familie heeft gestudeerd. Hoe denk je dat voor elkaar te krijgen?'

'Ik weet het niet, maar ik heb met mijn zendingspresident gesproken en hij zie dat hij het een goed idee vond. En dat, als het inderdaad een goed idee is, de Heer de weg zou bereiden.' En dat deed de Heer. Hij was bovendien een intelligente jonge man. Hij werd uiteindelijk tandarts, trouwde met een fijne vrouw en stichtte een fijn gezin.

En daarmee is het verhaal nog niet uit, want wat gebeurde er enkele jaren nadat hij ergens anders zijn tandartspraktijk had gevestigd? De mijn werd gesloten en daarmee in feite ook het stadje. En de winkel die jaren daarvoor zo belangrijk voor hem was geweest, ging dicht. De winkel kon niet meer overleven.

Als hij nou de ideeën van de mens had gevolgd, of alleen zijn eigen ideeën? Misschien was hij met Jill getrouwd, en hadden ze een hypotheek gehad die hij niet meer kon betalen en een huis dat onverkoopt was.

God zegent je altijd als je zijn geboden onderhoudt. Maar als je je eigen ideeën volgt, ben je overgeleverd aan de genade van de wereld. En het is veel beter om overgeleverd te zijn aan de genade van God — veel beter.

Als je het goede doet, zal alles goed komen. Als je een zonnige toekomst wilt, vertrouw dan op de Heer en onderhoud zijn geboden. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een devotionaal voor jongeren op 8 juni 2004 in de Tabernakel te Salt Lake City. Ouderling John H. Groberg van de Zeventig was van 1976 tot en met 2005 lid van de Zeventig.

LEER OVER HET EVANGELIE PRATEN

De meesten onder ons *willen* hun vrienden graag over het evangelie vertellen. Soms weten we echter niet precies *hoe* dat moet. En dus vroegen we seminarieleerlingen in de ring Des Moines (Iowa) om ideeën. Zij weten er wel het een en ander van, want een van de leerlingen is zelf een recente bekeerling en twee anderen in de ochtendseminarieklas zijn geen lid van de kerk. Dit is wat zij zeiden:

Bid. Bid om geleid te worden naar iemand die over het evangelie wil horen. Bid dat je te weten mag komen wat je moet zeggen en doen om die persoon te helpen.

Wees allereerst een goede vriend(in). Als je een goede vriend(in) bent, vertel je anderen uit liefde over het evangelie en zal je vriend(in) dat voelen en niet beledigd raken.

Wees een voorbeeld. Het is erg moeilijk om een vriend(in) te vragen beginselen te aanvaarden die je zelf niet naleeft.

Wees dienstbaar voor andere mensen. Zo leidde de Heiland zijn leven hier op aarde. En zo wonnen de zoons van Mosiah het hart van hun Lamanitische bekeerlingen (zie Alma 17–18).

Zorg ervoor dat je vriend(in) opbouwende ervaringen krijgt. Als je met hem of haar naar kerkactiviteiten gaat of gewoon plezier hebt samen met je vrienden uit de kerk, dan kun je een omgeving bieden waarin de Geest zijn of haar hart kan raken.

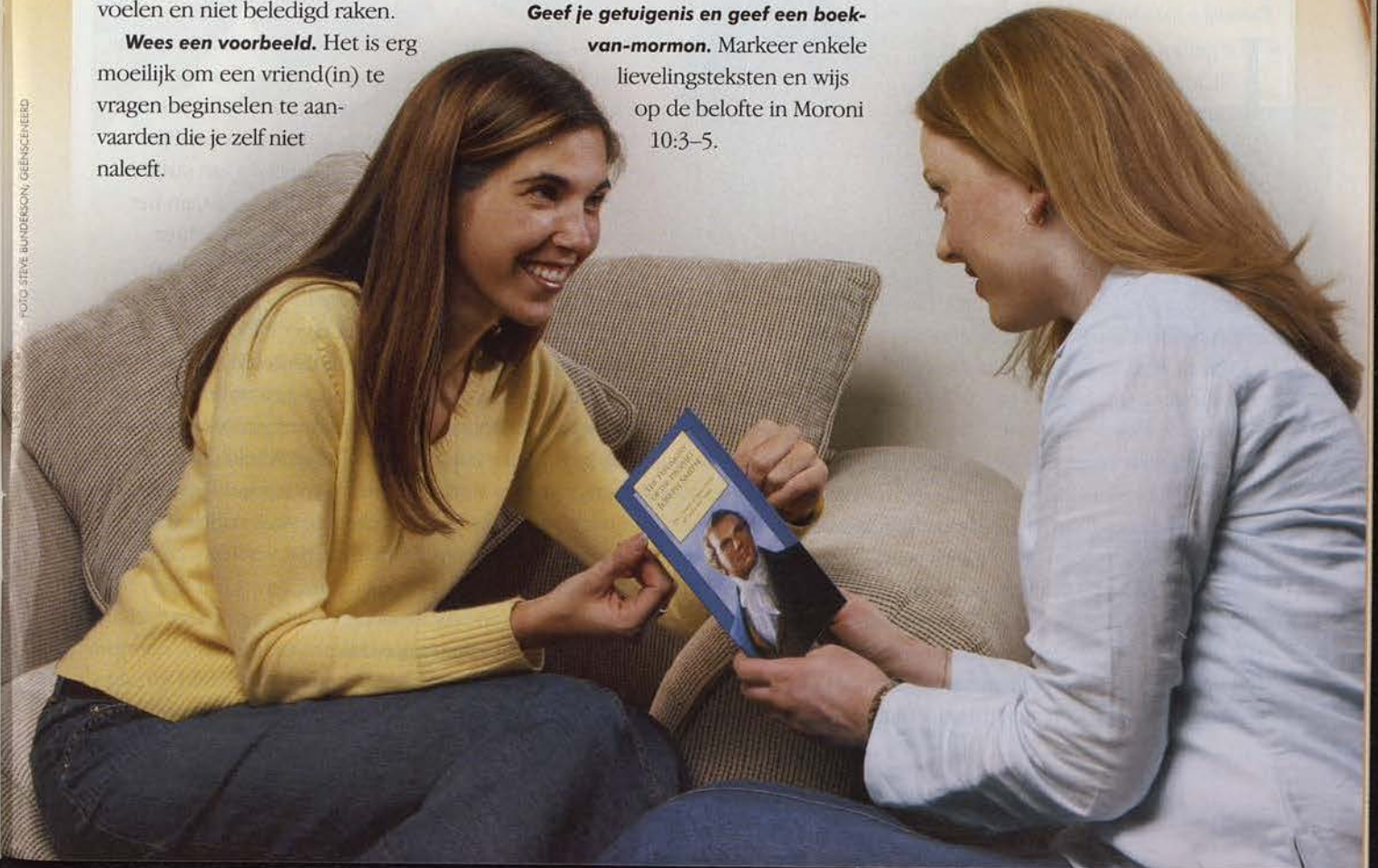
Luister vol belangstelling en respect. Luisteren hoort erbij voor een vriend(in). En als je luistert, nodigt dat de ander uit om diezelfde belangstelling en respect te tonen als je vertelt wat de Heiland en zijn kerk voor je betekenen.

Geef je getuigenis en geef een boek van-mormon. Markeer enkele lievelingsteksten en wijs op de belofte in Moroni 10:3–5.

Nodig je vriend(in) uit om eens kennis te maken met de voltijdzendingen. De zendingen kunnen onze geloofspunten duidelijk uitleggen en veel vragen van je vriend(in) beantwoorden. Woon de lessen met je vriend(in) bij.

Geloof dat de Geest de macht heeft om iemands hart te raken. Bedenk dat zelfs het eenvoudigste getuigenis of de simpelste verklaring van evangeliewaarheid het getuigenis van de Geest uitnodigt. Bid dat de Geest bij je is om je te leiden.

Geloof in je vriend(in). Steun en moedig hem/haar aan. Ook als je vriend(in) op het ogenblik niet geïnteresseerd is in de Kerk, blijf zelf een trouwe vriend(in). ■

NICARAGUA

Hongeren naar de 'prachtige vrucht'

Door de 'prachtige vrucht' van het evangelie met anderen te delen, dragen Nicaraguaanse leden en zendelingen ertoe bij dat vrienden en dierbaren gemoedsrust krijgen.

DON L. SEARLE

Kerkelijke tijdschriften

Ik geloof dat de tijd voor Nicaragua is aangebroken', aldus Larry Zúniga uit de wijk San Miguel-Masaya (Nicaragua). Hij heeft het over de groei van de kerk waardoor het aantal ringen in zijn land in slechts één jaar van twee naar zeven is gegroeid.

Als broeder Zúniga gelijk heeft, dan is het aanbreken van dit heerlijke moment in de geschiedenis van de kerk in Nicaragua het gevolg van ten minste twee factoren: de invloed van de Heilige Geest op mensen die naar de waarheid zoeken en de invloed van *Predik mijn evangelie* waardoor leden effectiever het evangelie uitdragen. Priesterschapsleiders zullen u vertellen dat zij beide factoren aan het werk zien in het leven van de mensen.

Bisschop Luís Castrillo van de wijk Ciudad Sandino in de ring Managua (Nicaragua) legt uit dat veel mensen in Nicaragua op zoek zijn naar antwoorden op de grote levensvragen en dat zij die antwoorden vinden in de leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen. Hij vergelijkt hun situatie met die van iemand die op een hete dag erg veel dorst heeft en maar niets te drinken kan vinden. Als hij eindelijk een manier heeft gevonden om zijn dorst te lessen, drinkt hij dankbaar heel veel van het water dat het evangelie van Jezus Christus te bieden heeft.

Ouderling Spencer V. Jones, president van het gebied Midden-Amerika, kijkt naar het grote plaatje van wat er gebeurt in Nicaragua en oppert drie redenen voor de groei van de kerk in dat land. Ten eerste lijken de Nicaraguanen 'geestelijke honger' te hebben. Na een lange periode van strijd in hun land 'zijn de mensen op zoek naar vrede, en het evangelie verschaft dat.' Ten tweede 'zijn er achter elkaar goede zendingspresidenten geweest die een goede werkrelatie hebben opgebouwd met de plaatselijke leiders en leden. Het komt er eigenlijk op neer dat de zendelingen niet al te vaak langs de deuren hoeven te gaan. Ze hebben bijzonder veel contacten om te onderwijzen vanwege die relatie.' Ten derde hebben de zendelingen als gevolg hiervan 'het geloof ontwikkeld dat ze mensen naar de wateren van de doop kunnen brengen. Ze zijn niet bang om onderzoekers te vragen zich voor te bereiden op de doop. Ze hebben dat vertrouwen en geloof in de Heer.'

Toegewijd aan het zendingswerk

Broeder Zúniga is een kenmerkend voorbeeld van de toewijding aan het zendingswerk onder de heiligen der

Tegenoverliggende pagina: Jeannethe Campos de Espinoza, voormalig ZHV-presidente van de ring Managua; bisschop Luis Castrillo, wijk Ciudad-Sandino, ring Managua. Onder: Victor Vallecillo en zijn zoon, Victor junior. Rechts: Cindy Orozco geeft les aan een jongevrouwenklas in de wijk Miraflores (Managua). Rechtsonder: het ringcentrum in Managua.

DE KERK IN NICARAGUA

Bevolking: ongeveer 5,5 miljoen

In Managua en omgeving: ongeveer 1,4 miljoen

Ledental in Nicaragua: ruim 52 duizend

Ringen: 7

Districten: 5

Wijken: 44

Gemeenten: 41

laatste dagen. 'Er zijn hier veel leden bereid om te helpen', zegt hij. Hij is zelf een teruggekeerd zending en gaat zo vaak mogelijk met de voltijdzendingen mee. Bijna al zijn vrienden hebben ooit de bereidheid getoond om in elk geval naar het evangelie te luisteren.

Al sinds zijn jeugd wilde Larry Zúniga een voltijdzending vervullen. Zijn vader, die timmerman was, maakte een klein kistje als spaarpot en Larry begon geld te sparen voor zijn zending. Maar toen hij achttien jaar was,

werd zijn moeder ernstig ziek. Hij moest het spaargeld voor zijn zending opgeven en zijn fiets verkopen om bij te dragen aan de kosten van haar behandeling, maar hij offerde dat graag op voor haar. Toch werd hij, door de hulp van andere kerkleden en familieleden, waaronder enkele die geen lid van de kerk zijn, gezegend met het geld dat hij nodig had om een voltijdzending te vervullen. De toewijding van broeder Zúniga

Boven: MP-dragers van de wijk Miraflores vergaderen op het terras van een huurgebouw dat tijdelijk dienst doet als kerkgebouw terwijl het eigenlijke gebouw wordt gerenoveerd. Rechtsboven: Paula Merlo, Chinandega. Rechts: Sergio Saenz (Managua).

President Maravilla herinnert de leden en de zendingen er voortdurend aan dat zij zowel een gebod als een heerlijke gelegenheid hebben om het evangelie uit te dragen.

En hij geeft het goede voorbeeld door zelf vrienden en kennissen uit te nodigen voor gezinsavonden bij hem thuis, zodat hij ze kennis kan laten maken met het evangelie.

'Ik heb twee rollen in het zendingswerk: ik heb de supervisie over het werk en ik motiveer leden om met de zendingen samen te werken', zegt hij.

Vanwege de betekenis van zijn achternaam (*maravilla* betekent 'wonder' of 'verbazing' in het Spaans), maken zijn vrienden grapjes dat hij het zendingswerk verbazend goed doet. President Maravilla heeft een goed gevoel voor humor en lacht erom, maar hij benadert het zendingswerk volkomen ernstig. Hij vergadert geregeld met de zoneleiders van de zendingen om het werk in de ring te coördineren. Hij moedigt de bisschoppen sterk aan om actief leiding te geven aan het zendingswerk in hun wijk door het in de vergaderingen van de wijkraad te behandelen en de uitvoering van de taken in de gaten te houden. Die raden zijn 'het hart van het zendingswerk in de wijk' zegt de president. Worden die vergaderingen niet gehouden, dan gaat het werk langzamer. 'Daar zijn we in de praktijk achter gekomen.'

De ring Chinandega heeft ongeveer 45 dopelingen per maand.

Partners in het onderricht

'Alles begint in onze planningsvergadering met de leden', zegt ouderling William J. Reano uit Waverly (Tennessee, VS), een van de zendingen in het zendingsgebied Managua (Nicaragua). Ouderling Reano, die sindsdien zijn zending heeft afgerond, vergaderde wekelijks met de leden in hun werkgebied in Managua. De leden verschaften verwijzingen of wezen de zendingen op iemand die verwijzingen had. 'We vormden een keten van verwijzingen', aldus ouderling Reano. 'Ik heb geleerd dat deze planning de basis van succes in het zendingswerk is.'

Zijn collega, ouderling Rodrigo León uit Costa Rica, schrijft het succes van hun onderricht toe aan zowel de

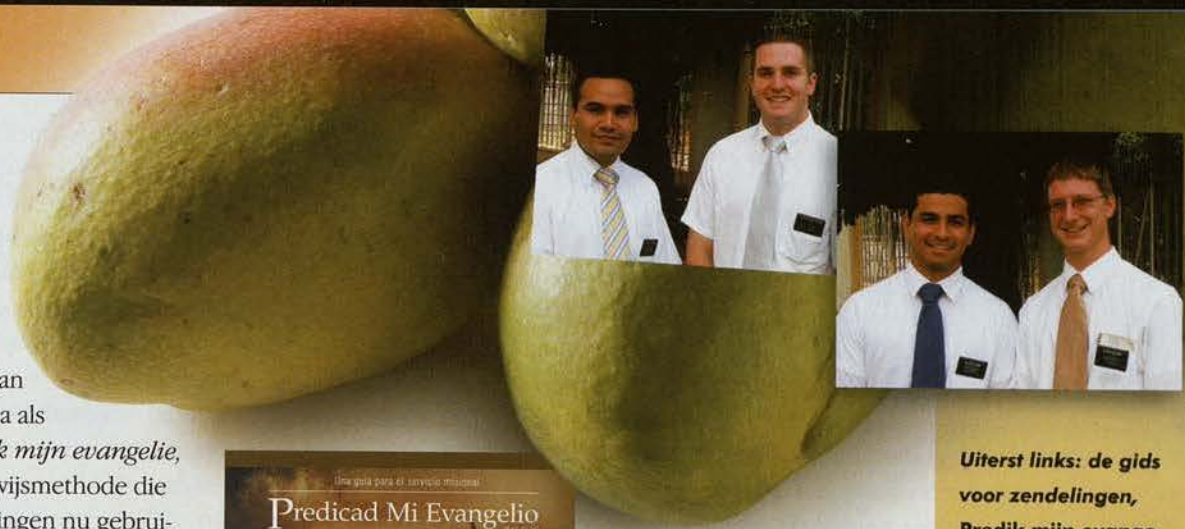
aan het zendingswerk droeg er ook toe bij dat vijf goede vrienden van hem toetraden tot de kerk. Twee van hen zijn ook op zending geweest. En hij blijft bezig met zijn andere vrienden.

Paula Merlo van de wijk Acome in de ring Chinandega is nog zo'n lid die nooit een gelegenheid om zendingswerk te doen laat schieten. Als de zendingen leden vragen om hen te helpen met het vinden van onderzoekers, doet ze dat gewoon. Als iemand een bezoek brengt aan haar woning, is er grote kans dat hij haar daar in een zendingbijeenkomst aantreft. Ze vroeg de zendingen bijvoorbeeld een keer om op een zaterdag bij haar thuis elf onderzoekers in aparte groepen te onderwijzen.

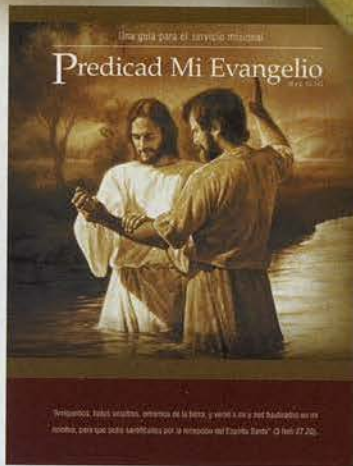
Zuster Merlo kwam veertien jaar geleden in aanraking met de kerk en het evangelie door een dochter die zich liet dopen. Ze heeft een dochter in Panama en een zoon in Honduras en probeert het evangelie te verkondigen waar ze ook heenreist in Midden-Amerika. Zij is er zelf niet eens zeker van hoeveel mensen zij heeft geholpen om tot de kerk te komen. Als mensen haar uitnodiging om naar de zendingen te luisteren niet aannemen, nodigt zij ze uit voor een gezinsavond bij haar thuis zodat ze toch iets van de geest van het evangelie kunnen voelen.

Wat motiveert haar om zendingswerk te doen? 'Ten eerste is het een gebod dat de Heer ons heeft gegeven. En toen ik naar de tempel was geweest, besepte ik dat als we niets voor onze doden of de levenden doen, we niets voor de Heer doen.'

Ernesto Maravilla, zuster Merlo's ringpresident, gebruikt haar als voorbeeld van wat hij zou willen dat ieder lid deed.

ervaring van zijn collega als aan *Predik mijn evangelie*, de onderwijsmethode die de zendingen nu gebruiken. 'Die methode is honderd procent effectief als hij op de juiste wijze wordt gebruikt', aldus ouderling León. Uit succes komt succes voort, voegt hij daar nog aan toe. Leden die geregeld doopdiensten meemaken willen dat hun eigen vrienden ook kennismaken met het evangelie. Ouderling León merkt op dat er wekelijks veel onderzoekers door leden mee naar de kerk worden genomen.

Ouderling Joshua Kasteler uit Murray (Utah) zegt dat zendingen het belangrijk vinden om de leden erop te wijzen dat zij nodig zijn in het zendingswerk. Zijn collega, ouderling Jonathan Estrada uit Santa Ana (El Salvador), en hij proberen de leiders en leden te laten zien dat de zendingen geven om wat er in de wijk gebeurt. Als er iemand is gedoopt, werken ze er samen met de leden in de wijk aan om de nieuwe leden op te nemen in de kerkgemeenschap en een roeping te laten aanvaarden. Dat is belangrijk voor zowel de nieuwe leden als de wijk, merkt ouderling Estrada op, want als mensen zich dienstbaar maken, worden ze gevoed met het woord Gods.

Het enthousiasme en de liefde die de zendingen voor de mensen die zij onderwijzen aan de dag leggen, zijn duidelijk zichtbaar tijdens de vergadering die president Ricardo Valladares in Managua voor de hele zending houdt. Er heerst een opgewekte geest onder de zendingen als zij instructie krijgen en

succesverhalen aanhoren. Als de overplaatsingen worden aangekondigd, zegt niemand: 'O, wat jammer dat je *daarheen* gaat.' Ze feliciteren elkaar en hebben het over nieuwe kansen.

Getuigenissen aan het werk

Het enthousiasme van de zendingen is aanstekelijk.

Victor Vallecillo is een collega van Pedro Aviles, president van de ring Managua. Toen Victor op zoek was naar de ware godsdienst, gaf president Aviles hem een exemplaar van het Boek van Mormon. Broeder Vallecillo heeft sinds zijn doop in november 2004 zoveel vreugde gevonden in het evangelie dat hij er een gewoonte van heeft gemaakt om vrienden uit te nodigen het evangelie aan te horen, en hij gaat vaak met de zendingen mee als ze mensen gaan onderrichten. Zijn vrouw en twee kinderen hebben ook de geest van het zendingswerk. Broeder Vallecillo herinnert zich dat zijn tienerzoon op

Uiterst links: de gids voor zendingen, Predik mijn evangelie. Boven: de ouderlingen Rodrigo León en William J. Reano. Linksboven: de ouderlingen Jonathan Estrada en Joshua Kasteler. Onder: Silvia Zamuria Vanegas (Granada).

een avond een kaart van Nicaragua bestudeerde en naar het noordelijk deel van het land keek waar broeder Vallecillo is opgegroeid.

'Papa,' zei zijn zoon terwijl hij enkele plekken op de kaart aanwees, 'hier, hier en hier is het evangelie niet.' Hij vroeg zich af wanneer zendelingen naar die plaatsen konden gaan zodat nog meer mensen de zegeningen van het evangelie konden ontvangen?

Silvia Zamuria Vanegas uit de gemeente Granada in het district Granada herinnert zich: 'Toen ik werd gedoopt, beloofde ik de Heer dat ik op een dag andere mensen zou onderrichten, omdat het evangelie dat ik heb gevonden mij zoveel vreugde gaf.' In mei 2005, vier jaar na haar doop, ging ze op zending naar Guatemala. Maar al lang vóór haar zendingsoproep had ze haar vriendinnen over het evangelie verteld en had ze samengewerkt met de zendingzusters. Zuster Zamuria haalt een bekend gezegde aan dat hen die een kaars kunnen aansteken, oproept om het licht te delen met de mensen om hen heen.

Raúl Díaz Hernández uit de gemeente El Coyolar in het district Leon (Nicaragua) is opgegroeid in het evangelie en bereidt zich al sinds zijn jeugd voor op een zending. Hij heeft de zendelingen geholpen en is begonnen om *Predik mijn evangelie* te bestuderen. Het is een voorrecht om iemand je getuigenis te geven, zegt hij, maar hij heeft een nog persoonlijker reden om de zendelingen te helpen met het onderwijzen van zijn zwager. Hij wil graag dat zijn zus en haar gezin de tempelzegeningen kunnen krijgen.

De invloed van de leden

José Contreras, president van de ring Masaya schat dat meer dan driekwart van de bekeerlingen in zijn ring in de kerk zijn gekomen door de hulp van leden die hun vreugde in het evangelie graag met anderen delen. Maar zelfs ondanks de recente groei zegt president Contreras: 'We moeten meer doen om de zendelingen te introduceren bij mensen aan wie we nog niet hebben gedacht.' De president en zijn raadgevers helpen de leden niet alleen om hun vermogen tot het uitdragen van het evangelie te ontwikkelen, maar ze vergezellen ze soms ook als ze met de zendelingen op stap gaan om lessen te geven.

President Contreras houdt het activiteitspercentage van de leden in de ring bij en maakt zich zorgen om hen die

momenteel niet de zegeningen van het evangelie genieten. Hoe kan hij die leden bereiken? Hij is voorstander van een fundamentele aanpak: leer ze opnieuw de eenvoudige leerstellingen zoals ze die van de zendelingen hebben geleerd, de zuivere leerstellingen van Christus. Als ze zich die herinneren, willen ze de beloofde zegeningen ontvangen, zegt hij. Pogingen om leden te behouden, zijn pogingen om hen tot zegen te zijn.

Jeannethe Campos de Espinoza, voormalig ZHV-presidente van de ring Managua, bewondert de creativiteit van een huisbezoekster die bijdroeg aan de heractivering van een vrouw die zij bezocht. De huisbezoekster vroeg die zuster een boodschap uit het Boek van Mormon voor te bereiden om aan haar huisbezoeksters te brengen. Hierdoor ontdekte de vrouw wat zij op geestelijk gebied miste. Diezelfde benadering is ook gebruikt om andere leden te heractiveren. Soms vragen ZHV-leidsters minderactieve leden of ze bij hen thuis kleinschalige bijeenkomsten mogen houden zodat ze hen kunnen herinneren aan de zegeningen van het evangelie.

Zuster Espinoza, die in 2001 is gedoopt, heeft een sterk verlangen om andere mensen over het evangelie te vertellen 'zodat ook zij deze prachtige vrucht kunnen proeven'. Het doet haar verdriet, zegt ze, om mensen paden te zien bewandelen die hen wegleiden van het geluk.

Anderen over het evangelie vertellen zodat zij de 'prachtige vrucht' kunnen proeven, lijkt het thema te zijn van de meeste kerkbijeenkomsten in Nicaragua.

President Aviles van de ring Managua was een van de eerste ringpresidenten in zijn land en hij is de afgelopen jaren getuige geweest van de groei van de kerk. Zijn land is zwaar belast met grote armoede. Het is een land waar de oude tradities en verleidingen veel invloed hebben. Maar het is tevens een land waar de kerkgebouwen de groei vaak niet kunnen bijhouden omdat het zendingswerk en het behoud van leden verbeterd zijn. President Aviles weet hoe de Heilige Geest en liefdevolle leden andere mensen kunnen raken.

Tijdens een toespraak op een wijkconferentie in Managua behandelt hij dat thema van anderen de hand reiken zodat zij de zoete vrucht van het evangelie kunnen proeven. Met geloof kunnen leden de moeilijkheden overwinnen die de tegenstander op hun weg brengt, zegt hij. 'We moeten voortgaan zodat we vervolmaakt kunnen worden.'

Daar voegt hij nog aan toe: 'We moeten sterker worden in rechtschapenheid. We willen zegeningen ontvangen omdat we het goede doen.' Laat de heiligen één worden, pleit hij. Laat eenheid onze kracht zijn. Dat is de manier waarop de geestelijke groei in Nicaragua kan doorzetten. ■

Wist je?

Tip voor leidinggevenden

Leren delegeren is een belangrijk onderdeel van de voorbereiding op leiderschap. Jezus Christus is het volmaakte voorbeeld van het bij het werk betrekken van zijn discipelen. Hij gaf ze werk te doen, gaf ze concrete opdrachten en vertrouwde ze. Als je het voorbeeld van de Heiland volgt en

je klas- of quorumleden taken delegeert, wordt het werk gedaan en zal iedereen groeien in zijn vaardigheden.

Je kunt doeltreffend delegeren als je ...

- de taak kent en begrijpt;
- iemand vraagt om de taak op zich te nemen;

- die persoon vertelt wat er gedaan moet worden, niet alleen hoe het gedaan moet worden;
- een datum vaststelt waarop de taak uitgevoerd moet zijn;
- de persoon na het uitvoeren van de taak verslag uit laat brengen.

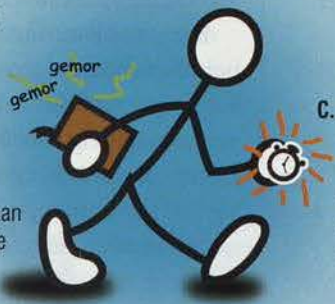
Schriftstudie: hoeveel toewijding heb jij?

Bestudeer je enthousiast de Schriften of ben je meer zo iemand die zegt: 'De Schriften? Wat zijn dat?'. Doe de quiz, dan weet je het. Gebruik de antwoorden aan het einde om je score vast te stellen.

1. Je staat op het punt in de Schriften te gaan lezen. Het allereerste wat je doet, is:

A. Kijken hoe laat het is zodat je ten minste tien minuten leest.

B. Op je knieën gaan en bidden dat je door de Geest mag begrijpen wat je leest.

C. Je afvragen of Laman en Lemuël nog steeds morren als je 1 Nephi opnieuw leest.

2. Bij het lezen in het Boek van Mormon krijg je een ingeving om iets te doen. Je besluit om:

A. Het op te schrijven zodat je het niet vergeet. Je wist wel dat een schriftendagboek handig zou zijn!

B. Je best te doen het ten minste een week lang te onthouden.

C. Vaker in de Schriften te lezen, zodat je meer dergelijke ingevingen krijgt. Alleen vergeet je binnen een dag wat je zou doen.

3. Je komt thuis van school. Je bent moe en hebt veel huiswerk, dus:

A. Doe je een dutje, eet je je avondmaaltijd en doe je je huiswerk tot je in slaap valt.

B. Doe je je huiswerk, eet je je avondmaaltijd en bestudeer je de schriftteksten voor de tekstenbeheersingsquiz van de volgende ochtend.

C. Doe je een dutje, doe je je huiswerk, eet je je avondmaaltijd en ga je naar bed. Je hebt je Schriften al gelezen na het opstaan.

4. Als iemand je standaardwerken oppakte, is het waarschijnlijk dat hij zou zeggen:

A. Tjonge, waarom zitten al die pagina's zo aan elkaar vastgeplakt?

B. Hé, je boekenlegger zit in Mosiah. Zijn we in het seminarie niet al bij Alma?

C. Je hebt veel onderstreept en de rug is versleten. Je moet ze wel veel gebruiken.

Bereken je score!

1. a = 2 b = 3 c = 1
2. a = 3 b = 2 c = 1
3. a = 1 b = 2 c = 3
4. a = 1 b = 2 c = 3

1-4 punten: je hongert naar de Schriften

Nou ja, in elk geval lijkt het erop dat je wel exemplaren van de Schriften bezit. Nu is het tijd om ze open te doen en je te vergasten aan de woorden van Christus. Er is veel te leren en veel troost te putten uit de Schriften. Lees ze maar, dan zie je wel wat we bedoelen!

5-8 punten: je onderzoekt de Schriften

Je probeert in de Schriften te lezen. Goed zo! Maar je hebt nog het een en ander te verbeteren. Reserveer een vaste tijd om je in de Schriften te verdiepen en denk eraan om te bidden voordat je ze bestudeert.

9-12 punten: je put kracht uit de Schriften

Er is zoveel te leren uit de Schriften, en je maakt er een prima begin aan. Ga zo door. Blijf eraan denken om dagelijks in de Schriften te studeren en de boodschap ervan uit te dragen om er 'kracht uit te blijven putten'.

Hartkwaal

Raquel Pedraza de Brosio

Ik was net in een nieuwe baan begonnen en probeerde geld te sparen voor een zending. Na verloop van tijd werden er nieuwe werknemers aangenomen en ik kreeg opdracht om een jonge vrouw van ongeveer mijn eigen leeftijd op te leiden.

Maria (fictieve naam), mijn nieuwe collega, gaf duidelijk veel om haar uiterlijk. Ze deed mee aan de trend om korte rokken, donkere make-up en opvallende kapsels te dragen. En ze had enkele slechte gewoonten gekregen, zoals roken. Maar ondanks onze verschillen werkten Maria en ik prettig samen. Je kon een goed gesprek met haar voeren en de tijd ging snel voorbij als we samenwerkten.

Op een dag vroeg ze me op kantoor: 'Raquel, ga je wel eens dansen?' Ik zei dat ik wel eens naar een dansavond van de kerk ging. Ze vroeg me welke kerk dat was en ik legde uit dat het De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heette, maar dat we vaak mormonen worden genoemd. Maria zei dat ze wel van mormonen had gehoord, maar dat ze geen van onze geloofspunten kende. Ik wilde haar meer over de kerk vertellen en bood haar een exemplaar van het Boek van Mormon aan, wat ze graag in ontvangst nam.

Na een tijdje nodigde ik haar uit om mee naar de kerkgemeente te gaan die het dichtste bij haar was.

Ik was uiterst verbaasd toen ze de uitnodiging aannam. We besloten elkaar de daaropvolgende zondag te treffen op het station zodat we samen naar de kerk konden gaan.

De zondag brak aan en toen mijn trein bijna het bewuste station binnenreed, keek ik uit het raam, op zoek naar de Maria die ik van mijn werk kende. Tot mijn verbazing zag ik in plaats daarvan een jongedame met een fatsoenlijke rok en nette make-up, zoals je van een jonge vrouw uit de kerk zou verwachten. Maar het was Maria!

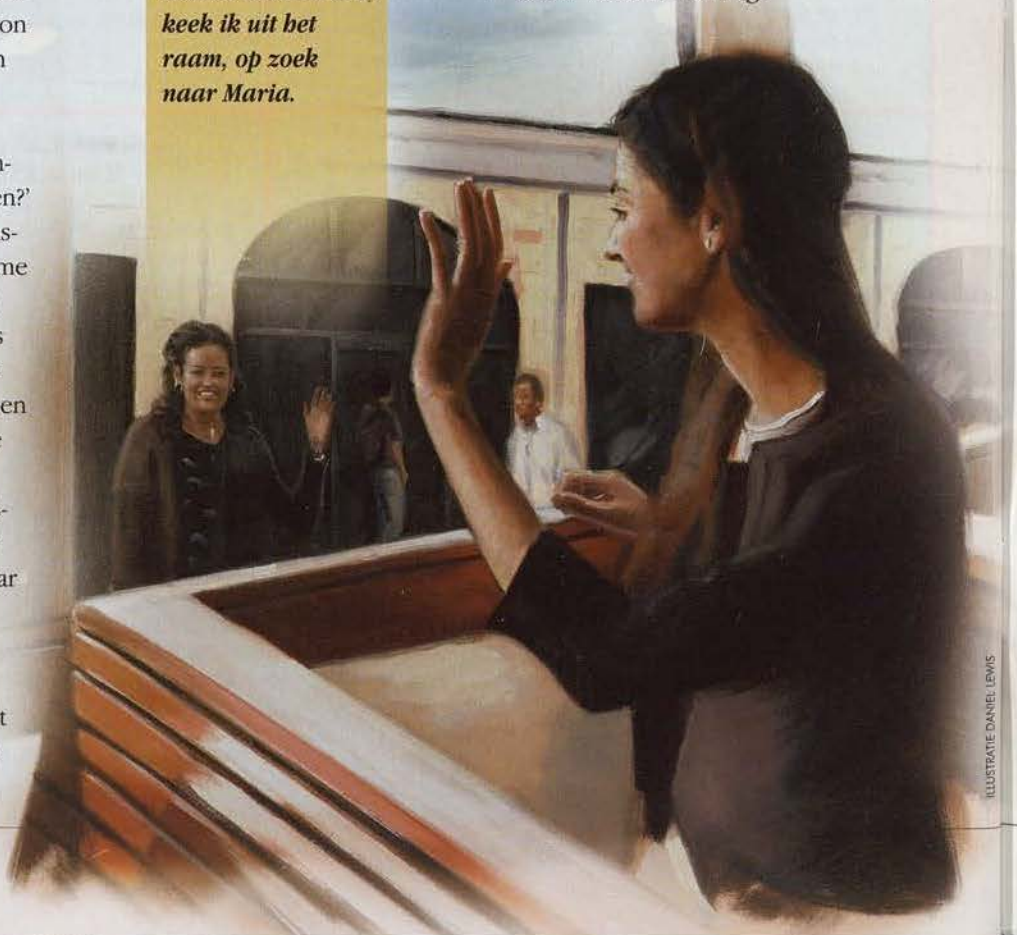
Ik geef toe dat ik had getwijfeld of

ze daar wel op me zou staan wachten en dat ik ook twijfelde of het evangelie zou leiden tot veranderingen in haar leven — uiterlijk of innerlijk.

We begroetten elkaar en liepen in een kwartier naar de kerk. We gingen eerst naar de ZHV, waar Maria vragen wilde beantwoorden en deelnam aan alles wat de lerares voorstelde. Ze genoot ook van de zondagsschool en de avondmaalsdienst. Ik stelde haar voor aan de zendelingzusters, die haar vroegen om de lessen te volgen, waar Maria makkelijk mee instemde.

Korte tijd later verloor ik haar uit het oog omdat ze een andere baan kreeg. Maar na een tijdje kreeg ik een uitnodiging voor haar doopdienst. Ik was teleurgesteld dat ik die niet bij kon wonen, en we verloren elkaar weer uit het oog.

Toen mijn trein het bewuste station binnenreed, keek ik uit het raam, op zoek naar Maria.

ILLUSTRATIE DANIEL LEWIS

Cesare had als bijlage bij zijn e-mail een pagina meegestuurd die bij gescand had uit een boek-van-mormon dat ik hem had gegeven.

Toen ik negen maanden op zending was in het zendingsgebied Mendoza (Argentinië), las ik in het plaatselijk nieuws van de *Liabona* dat Maria op zending was in het zendingsgebied Resistencia (Argentinië). Ik maakte een vreugdesprongetje en schreef haar meteen een brief.

In haar antwoord vertelde ze me over de voorbereiding op haar zending. Haar ouders waren het niet eens geweest met haar voornemen om lid van de kerk te worden. Toch was ze naar de kerkdiensten en instuutlessen gegaan en had ze veel opgeofferd om op zending te gaan.

Er zijn inmiddels vele jaren voorbijgegaan en Maria en ik hebben elkaar weer ontmoet. Ze is tempelwerkster in de Buenos Airstempel (Argentinië) en heeft een liefhebbende man en kinderen. Ze leeft het evangelie na en straalt het evangelielicht uit. Tegenwoordig is haar uiterlijk een weerspiegeling van wat er in haar hart leeft. En hoewel ze dit niet weet, heb ik door haar niet alleen een bijzondere herinnering, maar heb ik ook een belangrijk beginsel geleerd — dat het evangelie voor iedereen is. Als leden van de kerk zouden wij er niet voor moeten terugschrikken om ons getuigenis te geven alleen omdat iemands uiterlijk naar ons oordeel aangeeft dat hij of zij onze boodschap zou kunnen verwerpen.

Als ik nu aan Maria denk, moet ik aan 1 Samuël 16:7 denken: 'Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte (...). Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de

mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan.' Onze hemelse Vader kent het hart van zijn kinderen, en het hart is waar het Hem om gaat. ■

Uitgestelde oogst

Rian W. Jones

Ik zat op een maandagmorgen aan mijn bureau de e-mailboodschappen na te kijken die zich gedurende het weekend hadden opgehoopt. Omdat ik altijd op mijn hoede ben voor een computervirus stond ik op het punt een e-mail met bijlage van een onbekende afzender te wissen. Maar toen mijn vinger op de muisknop wachtte, klaar om te klikken, kreeg ik een ingeving van de Geest om de boodschap te openen.

'Hallo ouderling Rian Jones',

luidde de aanhef. 'U bent nu ongeveer vijftig en ik ben 37. Ik heb alleen maar een vage herinnering aan u, en ik ben er niet eens zeker van of u degene bent die ik me herinner.' Eigenlijk was ik 45, en wie was deze persoon eigenlijk die me met 'ouderling' aansprak? Zo had niemand me na mijn zending meer genoemd. De afzender vroeg vervolgens of ik nog actief in de kerk was en of ik de geest van mijn zending had behouden. Nu was ik echt nieuwsgierig.

'Ik was nog maar twaalf toen u mij met uw collega onderwees in Taranto (Italië). Dat was in 1975.' Ik probeerde koortsachtig mij de afzender te herinneren. 'U vraagt zich waarschijnlijk af of u mij gedoopt hebt. Nee, want mijn vader en moeder wilden daar geen toestemming voor geven.' De afzender legt verder uit hoe pijnlijk en gênant het voor zijn

broer en hem was om de zendelingen op de stoep van het flatgebouw waar ze woonden tegen te houden toen ze zijn ouders om toestemming voor zijn doop kwamen vragen. Hij vertelt dat hij een tijdlang naar de kerk bleef gaan, maar daar uiteindelijk mee ophield omdat hij niet gedoopt mocht worden. 'Maar ik hield de leringen in mijn hart en overtrad nooit de beginselen die ik had geleerd', schrijft hij.

Ik was van 1975 tot en met 1977 op zending in het zendingsgebied Rome en Taranto was mijn eerste werkgebied. Maar ik kon me het verhaal dat zich in deze e-mail ontvouwde niet herinneren. De afzender legde uit dat hij op 22-jarige leeftijd verplicht in militaire dienst moest in het noorden van Italië. Daar kwam hij in een geestelijke crisis terecht waardoor hij voor het eerst als volwassene bad. Hij kreeg een antwoord op zijn gebeden en als gevolg daarvan zocht hij de dichtstbijzijnde zendelingen op. Hij vond ze in een fastfoodrestaurant en zei dat hij zich wilde laten dopen. 'Zoets is mij op zending nooit overkomen', dacht ik. Die zendelingen moeten stomverbaasd zijn geweest.

Hij werd gedoopt en trad later in de tempel te Friedrichsdorf (Duitsland) in het huwelijk. Hij had inmiddels drie kinderen en was enkele jaren eerder naar Canada verhuisd, waar hij actief was in de kerk.

'Ik weet niet of u ooit op deze e-mail antwoordt. Als u dat wél doet, zal ik u meer vertellen over mijn leven en hoe uw zending mij tot zegen is geweest. Broeder, u weet maar nooit waartoe een kleine goede

daad kan leiden.' Hij had zijn e-mail ondertekend met 'Cesare Quarinto'. Later vertelde hij me dat hij mijn e-mailadres had gevonden op de website van het zendingsgebied Rome.

Ik kon me met geen mogelijkheid herinneren dat ik in Taranto een jongen van twaalf had onderwezen. Maar als bijlage bij de e-mail had hij een pagina meegestuurd die hij uit een oud exemplaar van het Boek van Mormon had gescand. Het was een Italiaanse inscriptie in mijn handschrift, gedateerd 14 september 1975. Hij luidde:

'Beste Cesare,

'Ik geef je dit cadeau zodat je erin kunt lezen om de prachtige waarheid van het evangelie van Jezus Christus te ontdekken. Vergeet nooit te bidden, want alleen door gebed kun je de waarheid vinden. (...) Ik weet dat dit de ware kerk is en ik hoop dat ik deze waarheid op jou kan overbrengen.'

'Je vriend,
ouderling Rian Jones.'

Plotseling herinnerde ik me alles. Toen ik de woorden zag die ik had geschreven, kwamen de herinneringen terug. Ik had een levendige herinnering aan het huurgebouw dat we in Taranto als kerk gebruikten. We gaven de jonge Cesare les in dat gebouw. Ik gaf hem kort voor mijn overplaatsing naar een andere stad zijn eigen exemplaar van het Boek van Mormon. Nu ik me de omstandigheden herinnerde en Cesare's e-mail las, verheugde ik me zeer.

Ik had wel wat succes op zending, maar helaas waren de meeste mensen die ik gedoopt had in de loop der jaren van de kerk weggevallen.

Nu moest ik aan een schrifttekst denken: 'En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidet om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!' (LV 18:15.) ■

Een unieke combinatie

Francis Davis

Het was half zes 's middags op een vrijdag in juni van 2001 en ik was in mijn kantoortje thuis aan het werk toen de telefoon ging. Het was mijn vrouw, die in paniek opbelde. Ze was met onze drie dochters uit fietsen gegaan en was bij een supermarkt gestopt om wat fris en een ijsje te kopen. Toen ze uit de winkel kwamen, werkte het combinatieslot waarmee de fietsen aan elkaar zaten niet. De combinatie was 3690, maar daarmee ging het slot niet open, waardoor de fietsen strak tegen een metalen hek buiten de winkel bleven staan.

Ik sprong in ons minibusje en reed naar de supermarkt, maar ik had al niet meer geluk dan zij. Ik reed mijn vrouw en dochters naar huis en probeerde iets te bedenken wat ik kon doen. De eerste raadgever in ons gemeentepresidium repareert zagen, dus belde ik hem en legde de situatie uit. Hij zei dat de meeste fietsslots van deze soort gemaakt zijn van een gehard staal waar je met zagen en tangen niet doorheen komt. Maar hij zei dat ik wel kon

proberen om het slot door te zagen.

Ik zocht het koffertje met mijn elektrische zaag en een verlengsnoer op. Ik belde de winkel om te vragen of zij me van elektriciteit voor mijn zaag wilden voorzien. Dat boden ze vriendelijk aan. Tegen de tijd dat ik arriveerde was het kwart voor acht en om acht uur zou de winkel dichtgaan. Ik stond onder druk en raakte al enigszins in paniek.

Als de fietsen er 's nachts stonden, zouden ze beslist ten prooi vallen aan vandalisme. Bovendien kon mijn vrouw destijds niet autorijden en bracht zij de kinderen elke dag van en naar school op de fiets.

Toen ik bij de winkel was aangekomen, pakte ik het hard plastic koffertje van mijn elektrische zaag en ontdekte dat ik per ongeluk mijn snoerloze boormachine had meegenomen. Ze hebben allebei hetzelfde

zwart plastic koffertje. Het was inmiddels vijf voor acht en dat was te laat om heen en weer naar huis te gaan voordat de winkel dicht ging.

Ik probeerde het slot nog een keer en trok zo hard als ik kon om het open te trekken, maar ik kreeg er geen beweging in. Enkele mensen staarden naar me en het personeel trof voorbereidingen om de winkel te sluiten.

Ik zat in het minibusje op het stuurwiel te stompen, want ik was erg gefrustreerd. En toen hoorde ik in gedachten mijn dochter 'Dacht gij aan 't gebed?' zingen. (Lofzang 96.)

Ik probeerde het slot nog een keer, maar er bewoog niets. Het werd al laat en ik begon me zorgen te maken.

In de paniek had ik het eenvoudigste overgeslagen. Ik was vergeten te bidden. Dus boog ik mijn hoofd en legde de situatie uit aan mijn hemelse Vader. Ik sloeg niets over. Ik vertelde zelfs hoe stom ik me voelde omdat ik de boormachine voor de zaag had aangezien. Onmiddellijk kreeg ik het gevoel dat ik het slot nog eens moest proberen. Ik verliet de auto. Toen ik het combinatieslot weer op 3690 begon te draaien, hoorde ik in mijn oor een getal fluisteren: 2591. Ik keek om me heen, maar er was niemand. Ik probeerde 2591 en het slot viel open in mijn handen.

Daarvoor en daarna heb ik nooit zo snel en duidelijk een antwoord op mijn gebeden gekregen. De tranen stroomden over mijn wangen toen ik de fietsen achterin de minibus zette. Ik haastte me naar huis en vertelde het verhaal aan mijn vrouw en kinderen.

Later, toen ik de combinatie 3690 nog eens probeerde, kwamen de openingen tussen de tanden in de cilinder niet op een rij om mij in staat te stellen de twee delen van het slot weer in elkaar te drukken. Toen probeerde ik 2591, en dat werkte ook niet. Bij nadere inspectie besepte ik dat de tuimelaars gebroken waren. Iedere keer dat ik ze draaide, had je een ander getal nodig om het slot te openen. Dus toen ik bedacht hoeveel duizenden mogelijke combinaties ik die vrijdagavond had kunnen proberen, had inderdaad alleen de hemel me de enige unieke combinatie helpen vinden. Ik hoefde het alleen maar in geloof te vragen. ■

Een levensmotto

Ik wil mijn dank uitspreken voor de publicatie van 'Mannen in wie de Geest van God woont' van ouderling L. Tom Perry in de *Liabona* van juli 2002. Ik was toen pas teruggekeerd van een zending in Uruguay en ik had geestelijke hulp nodig. Dit artikel was het antwoord op mijn kwellingen en verleidingen. Het raakte mijn hart, sterkte mijn getuigenis en is mijn levensmotto geworden.

Dankzij de *Liabona* is mijn geestelijk niveau als drager van Gods priesterschap toegenomen.

Luis Carvajal Arce (Chili)

Hedendaagse wonderen

Ik was uiterst ontroerd toen ik in de uitgave van december 2005 'Het verhaal van de schelpvissoep' las. Dat herinnerde me eraan dat er ook in deze tijd nog wonderen voorkomen als we ons best doen om een probleem op te lossen. Dan regelt de Heer dankzij ons geloof de rest.

Irene Tantiegra (Filipijnen)

Altijd iets om dankbaar voor te zijn

Ik ben gek op de *Liabona*. Telkens als ik een uitgave heb gelezen, wil ik er dank voor zeggen omdat er altijd iets in staat om dankbaar voor te zijn.

Ik ben vooral dankbaar voor de eerste drie uitgaven van 2005. 'Leer en Verbonden in een oogopslag' in januari; 'Wat is er met Christus' kerk gebeurd?' in februari; en 'O volheid van zegen' in maart genoten grote belangstelling van mij en mijn man. Hij is geen lid van de kerk, maar heeft grote belangstelling voor geschiedenis en genoot van deze artikelen waarin de geschiedenis van onze kerk in het kader van gebeurtenissen in de wereld wordt gezet. Ik ben zo blij dat ik iets voor mijn man in de *Liabona* vond!

Olga Khripko (Oekraïne)

Het woord van waarheid

Ik ben mijn hemelse Vader zo dankbaar voor dit fantastische tijdschrift. De zendingen hebben me een exemplaar gegeven en ik ben dankbaar voor de wijze boodschappen die erin staan. De *Liabona* biedt ons echt het woord van waarheid.

Célio Borba (Brazilië)

Boodschappen van onze hemelse Vader

Ik lees altijd graag de *Liabona*. De artikelen zijn zo belangrijk — het zijn boodschappen van onze hemelse Vader en ze houden me op de been, ondanks mijn problemen. Bedankt dat u ons opbeurt.

Jenny Mazariegos (Guatemala)

**VOLGENDE
MAAND ...****Een editie van de *Liabona* speciaal voor nieuwe leden.**

In de oktobereditie vindt u antwoorden op vragen zoals deze:

- 'Hoe helpt de kerk nieuwe leden?' President Gordon B. Hinckley legt dat zelf uit.
- 'Hoe krijg ik geestelijke kracht voor de weg die voor mij ligt?' Het antwoord van ouderling Jeffrey R. Holland zal u beslist bevallen.

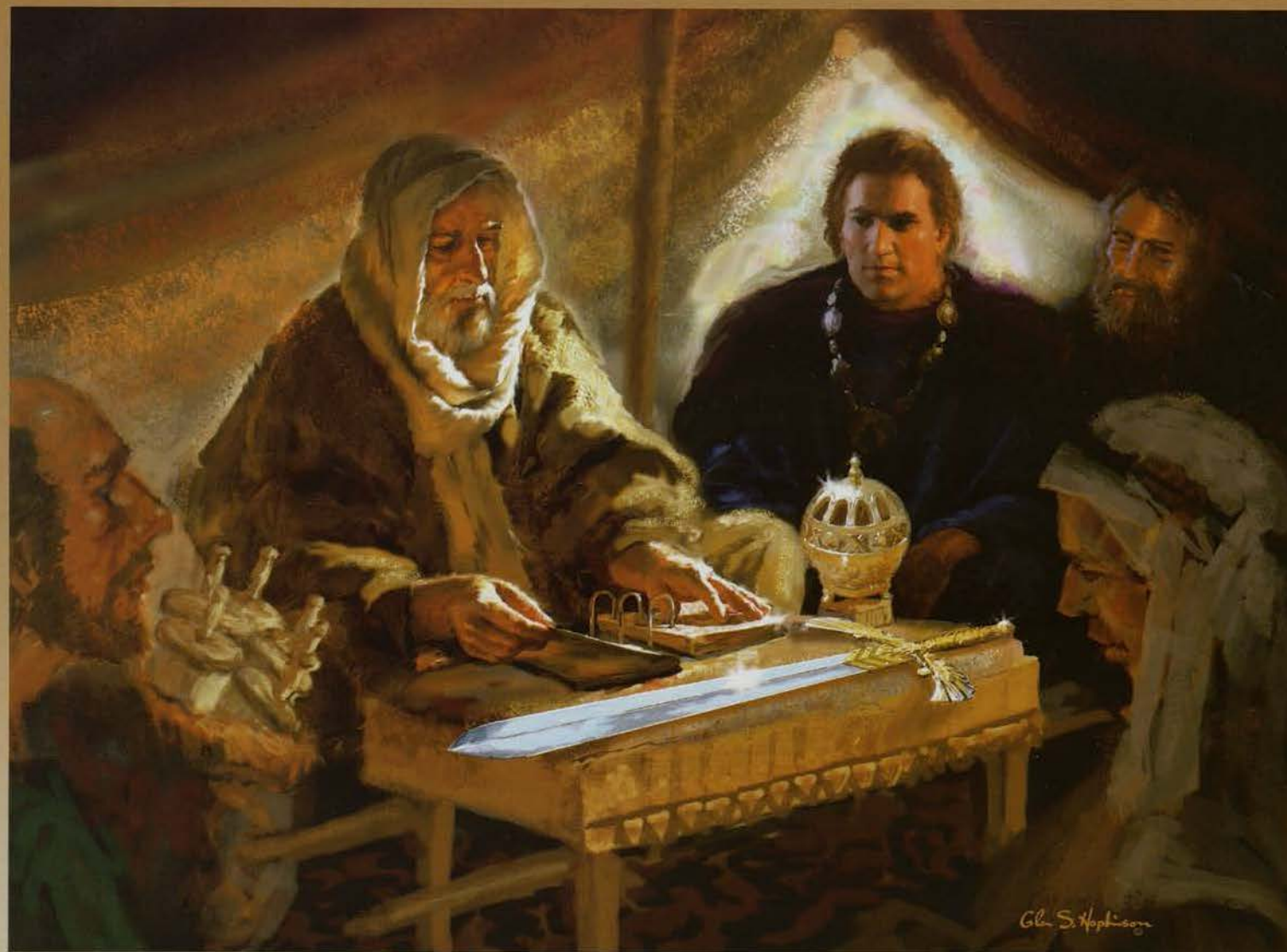
- 'Hoe ga ik om met bezwaren van familieleden die tot een ander geloof behoren?'

- 'Waar krijg ik antwoord op toekomstige vragen?'

En als u al heel lang lid bent? Dan vindt u in dit nummer nieuwe zienswijzen op de fundamentele leerstellingen van het evangelie en artikelen om vrienden of familieleden te helpen die pas zijn toegetreden tot de kerk.

Uiteraard kunt u, als u geen abonnement op de *Liabona* hebt, een exemplaar bestellen bij het distributiecentrum. Maar waarom abonneert u zich niet meteen? U zult in elke uitgave iets bijzonders vinden.

Glen S. Hopkinson, Vader Lehi

Toen Lehi en Saria de Heer hadden bedankt omdat Hij hun zoons had bevrijd uit banden van de Laban, nam Lehi 'de kronieken die op de platen van koper waren gegraveerd en (...) en hij bemerkte dat ze de vijf boeken van Mozes bevatten (...) [en] ook een geslachtsregister van zijn vaderen (...); daardoor wist hij dat hij een afstammeling van Jozef was (...) die naar Egypte was verkocht' (1 Nephi 5:10-11, 14).

*God zegene jullie, kinderen, met een
luisterend oor en een begripvol hart.
God zegene u, moeders, wegens uw oneindige
liefde en alle hulp die u de vader van uw kinderen
geeft. God zegene u, vaders, dat u opgewassen mag zijn tegen
uw overweldigende taken en dat u als vader extra veel zult
geven om elk kind dat aan uw bescherming is toevertrouwd.'*
Zie president James E. Faust, 'De vader die om je geeft', p. 2..